

355

עשריב אזר

פרשת

שמיני - החודש

תשפ"ד

תוכן

שיעורים

- 3 קדוש לפורים יום שני פרשת צו פורים דמקפים ט"ו אדר ב'
- 3 שיעור ראשון לאחר הקדוש לפורים יום שני פרשת צו פורים דמקפים
- 4 שיעור שני לאחר הקדוש לפורים יום שני פרשת צו פורים דמקפים
- 4 שיעור שגמסר לאחר תפלת ערבית מוצאי פורים דמקפים
- 7 שיעור שגמסר לאחר תפלת ערבית אור ליום רביעי פרשת צו
- 10 שיעור שגמסר לאחר תפלת ערבית אור ליום חמישי פרשת צו
- 13 שיעור שגמסר לאחר תפלת ערבית אור ליום ששי פרשת צו
- 15 שיעור שגמסר ביום רביעי ויקרא לכולל עורי צפון בת ים
- 33 שיעורי שב"ק פרשת צו, פרה תשפ"ד
- 40 זהתקדשתם: ילדים טיפשים!?! - כי הבאת אותם בתאווה
- 42 הפרשה: המטרה של שריפת נדב ואביהוא - שיהיה יראה

בשער: מורינו הרב
בשיעור לבחורי ישיבת
חכמה ודעת פרשת צו

נכתב ונערך

על ידי

בוגר

שעל ידי

יפוצו מעינותך חוצה

בשורה משמחת

בי"ה ניתן לקבל את הגליון "שבבי אור" עם
השיעורים היומיים תפילות ותמונות ממורינו
הרב אליעזר ברלנד

מדי שבוע בערים:

10. דימונה	1. ירושלים
11. אשקלון	2. בת ים
12. טבריה	3. נתיבות
13. אור יהודה	4. רעננה
14. חריש	5. באר שבע
15. בני ברק	6. פתח תקוה
16. אופקים	7. אשדוד
17. חדרה	8. ביתר
18. חולון חדש	9. בית שמש

לפרטים נוספים או לקבלת הגליונות בערים נוספות:

058-3289-318

050-4120-653

התמונות באדיבות:
התחדשות
שובו בנימ אנטונישנול

*9148
הקו של ברסלב

הקו המאחד ביותר
להתחדשות והתרחבות שלא היו מעולם

דעם רעבינס' לייק The Rebbe's line
ארה"ב: 18.456.400007 || אירופה: 4433.03900.474

ארץ ישראל: 02.800.8.800 || אוקראינה: (38)9.4710.5602

שיעורים

קדוש לפורים יום שני פרשת צו פורים דמקפים ט"ו אדר"ב'

ב'

מורינו הרב שליט"א בקידוש לפורים השנה

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם וְיָכַל אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלֵּאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתְּלֶה אֶת וְשָׁתִי וְאֶת הֶמֶן וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנָיו...". וְשָׁבְעִים בָּנִים הָיָה לוֹ שְׁכָלָם נִהְיוּ רֹאשֵׁי יִשְׂרָאֵל, וְכָל־מִן חָזְרוּ בְּתֻשׁוֹבָה. וְכָל־מִן לְמַרְדְּכַי לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, כָּל הַבָּנִים שֶׁל הֶמֶן הָיוּ צָרִיכִים לְלַכֵּת לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִמַּרְדְּכַי, לְנִשְׁקֹת אֶת כַּפּוֹת רַגְלָיו. וְגַם וְשָׁתִי בְּזָכוֹת זֶה תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן!

רוצה: סקילה, שרפה, הרג, חנק. הבאת מיתה לעולם, כל השואות זה בגלל אדם הראשון. תבחר לה משהו לכפרה: או סקילה או שרפה או הרג או חנק. אז אדם הראשון אמר תתלה אותי על העץ. "המן העץ" (בראשית ג' י"א) אומר הדעת זקנים בעלי התוספות "המן העץ" - אדם הראשון אמר להקדוש ברוך הוא, תתלה אותי על העץ.

שיעור ראשון לאחד
ה'קדוש לפורים' יום שני
פרשת צו פורים
דמקפים ט"ו אדר"ב'

פורים זה תחית המתים, מתקנים את חטא אדם הראשון. פי ה' שאל את אדם הראשון מה אתה

שְׁעוֹר שְׁנֵי לַאֲחֵר הַקְדוּשׁ לְפוּדִים יוֹם שְׁנֵי פְרֻשֵׁת צוּ פוּדִים דְּמֻקְפִים ט"ו אֲדַרְבִּי

הַמְפָּרֵשׁ. וְלִכֵּן זֶה מְרָמֵז "וְנִשְׁמָע פְּתִיגָם הַמְלִיךְ כִּי רִבָּה הִיא וְכָל הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר" (שָׁם א' כ') – אִזּוֹ "הִיא וְכָל הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר" זֶה עוֹד פְּעַמַּיִם [ים] שֵׁם הַוְיָה, שְׁכָל אֵשֶׁה זֶה שֵׁם הַוְיָה. כָּל אֵשֶׁה הִיא בְּעֵצָם שֵׁם הַוְיָה. וְלִכֵּן הָאֵשֶׁה הִיא אַחְרָאִית עַל הַכָּל, הִיא אַחְרָאִית עַל הַגְּאֻלָּה. וְגַם עַל יְדֵי הַנְּשִׁים תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן !.

אֲכַלְתִּי מֵעֵץ הַדַּעַת, תִּתְּלֶה אֹתִי עַל עֵץ הַדַּעַת. אָמַר לוֹ ה': תִּבְחָר לָךְ אֵיזָה כְּפָרָה, תִּמְצָא לָךְ כְּפָרָה. אִזּוֹ הוּא [אָדָם הָרִאשׁוֹן] הַסֵּתֶכֶל עַד סוּף הַדּוֹרוֹת, הוּא רָאָה אֶת הַמֶּן הַרְשָׁע, הוּא אָמַר: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הַמֶּן הַרְשָׁע זֶה כְּפָרְתִי, זֶה חֲלִיפְתִי, זֶה תְּמוֹרְתִי, זֶה הַמֶּן יִלְךְ לְמִיתָה וְאִנְחָנוּ כְּלָנוּ נִכְנָס לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם לְתַחִית הַמֵּתִים בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן" !.

שְׁעוֹר שְׁנֵי מְרָמֵז לַאֲחֵר
תְּפִלַּת עֲרֵבִית מוֹצָאֵי
פוּדִים דְּמֻקְפִים אֹדֵר לְיוֹם
שְׁלִישֵׁי פְרֻשֵׁת צוּ לִיל
ט"ו אֲדַרְבִּי

אִזּוֹ דְּבוּרָה הַנְּבִיאָה שְׁבָרָה אֶת הַשָּׂאוּמִי שְׁלָה, אִזּוֹ הִיא זָכְתָה לְעַמּוּדָא דְּנוּרָא שְׁהִיתָה מְקַפֵּת בְּלִהְבוֹת אֵשׁ. כְּמוֹ שְׁכָתוּב אֵשֶׁת לְפִידוֹת (שׁוֹפְטִים ד' ד') שְׁכָל הַיּוֹם הִיתָה מְקַפֵּת בְּלִהְבוֹת אֵשׁ, גַּם יַעַל שְׁבָרָה אֶת הַשָּׂאוּמִי, אִזּוֹ הִיא זָכְתָה שֶׁהִיא הִיתָה מְקַפֵּת בְּלִהְבוֹת אֵשׁ. וְהִיא דְקָרָה אֶת סִיסְרָא "מְחַצֵּה רִקְתוֹ" (שָׁם ה' כ"ו), הוֹצִיאָה אֶת הַנְּשִׁמָּה שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא. [הִיא] יִדְעָה אֵיפֹה הַנְּשִׁמָּה,

שְׁעוֹר שְׁנֵי לַאֲחֵר
הַקְדוּשׁ לְפוּדִים יוֹם שְׁנֵי
פְרֻשֵׁת צוּ פוּדִים
דְּמֻקְפִים ט"ו אֲדַרְבִּי

אִזּוֹ אַרְבַּע פְּעַמִּים שֵׁם הַוְיָה [מוֹפִיעַ] בְּמַגְלָה: "כָּל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהֵ לִי" (אֲסֹתֵר ה' י"ג) זֶה [סוֹפֵי תְבוֹת] שֵׁם הַוְיָה. [וְכֵן] "כִּי" כְּלִתָּה אֵלָיו הַרְעָה" (שָׁם ז' ד') אִזּוֹ הוּא רָאָה שְׁזָה שֵׁם הַוְיָה. שֶׁהוּא הָיָה רֹאשׁ הַשָּׂרִים תוֹךְ שְׁלוֹשָׁה יָמִים הוּא יָרַד לְעַמְקֵי שְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, נִתְּלָה עַל הָעֵץ. [וְהַמְּקוֹם הַנוֹסֵף שְׁמֻרְמֵז שֵׁם הַוְיָה הוּא:] "יְבוֹא הַמְּלִיךְ וְהַמֶּן" (שָׁם ה' ד' - ה').

כִּי אֲסֹתֵר יִדְעָה אֶת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, כִּי פְעַם כָּל אֵשֶׁה יִדְעָה אֶת הַשֵּׁם

חָטַף אותו, הוא חָטְפוּ אותו לְחָאן יוֹנָס, לְרַפִּיחַ, מִי יוֹדֵעַ אִיפֹה הוא הִיָּה. אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיד: 'אָבֹא יוֹסֵף חַי'. עָשׂוּ חָרֵם מִי שְׂיִגִּיד יוֹסֵף חַי הוּא בְּחָרֵם, הוּא חָיֵב מִיתָה. כִּי הוּא מְסַכֵּן אֶת כָּל הָאֲחִים, כִּי אִם יַעֲקֹב יָדַע שְׂהָאֲחִים חָטְפוּ אוֹתוֹ אוֹי וְאָבוֹי, לֹא יִשָּׂאֵר אֶח אֶחָד בְּחַיִּים.

אֶפְלוּ רַחֵל שְׂהִיתָה הִכִּי צְדִיקָה בְּדוֹר גְּנוּבָה טְרָפִים. הוּא אוֹמֵר מָה אֶת גּוֹנְבֵת טְרָפִים... הוּא [לְבָן] יַעֲשֶׂה טְרָפִים חֲדָשִׁים, הוּא יִשְׁחַט מִיִּשְׁהוּ. הִיָּה לוֹ כְּמוֹ רֶבֶה שְׁחַט אֶת רֶבִי זִירָא, אִז גַּם לְבָן יִשְׁחַט מִיִּשְׁהוּ יַעֲשֶׂה מְמַנּוּ

[היא] הִיָּתָה נְבִיאָה. פַּעַם כָּל יְלָדָה הִיָּתָה נְבִיאָה, יְלָדוֹת בְּגִיל שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה הָיוּ נְבִיאֹת. כְּמוֹ שָׂרָח בַּת אֲשֵׁר שֶׂהִיא בָּאָה וְאִמָּרָה יוֹסֵף חַי! יוֹסֵף חַי! רְצוּ לְחַסֵּל אוֹתָהּ, חֲסוּל מְמַקֵּד, קָרְאוּ לְחַמָּאס לְחַסֵּל אוֹתָהּ. מָה אֶת מְגִלָּה לְאָבֹא [עַקֵּב], כְּאֵלֶּה דְבָרִים? ! הוּא יִהְרַג אֶת כָּלֵנוּ! צְרִיכִים לְחָשֵׁב, לְשַׁלַּח אִיזָה כּוֹשֵׁי מִיִּשְׁהוּ. מָה אֶת אוֹמְרָת?!. עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָבֹא יוֹשֵׁב אֲבֵל, עִם שִׁק וְאֶפֶר עַל הַרְצָפָה. אִם הוּא יוֹדֵעַ שְׂיוֹסֵף חַי, אִז הוּא יִהְרַג פֹּה אֶת כָּלָם. מָה, אִז מִי חָטַף אוֹתוֹ?!. כִּי הוּא חָשֵׁב שְׂהַגִּיָּהֲאֵד חָטַף אוֹתוֹ הַחַמָּאס

טְרַפִּים. כִּן אֹמַר הַמְדַרְשׁ תִּנְחֹמָא וְהַפְרָקִי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּפֶרֶק שְׁלוּשִׁים וְשֵׁשׁ, שְׁחִטּוּ מִישְׁהוּ עֲשׂוּ טְרַפִּים, הִיָּה מְדַבֵּר, שָׁמַיִם צִיץ זֶהָב תַּחַת לְלִשׁוֹן, וְהוּא מְסַפֵּר סְפוּרִים, וְהוּא אֹמַר אֵיפֹה [עֶקֶב] בְּרַח, לְהַר הַגִּלְעָד. אַף אַחַד לֹא יוֹדֵעַ, אוֹלֵי הוּא בְּרַח לְהוֹדוֹ, אוֹלֵי הוּא בְּרַח לְבוֹדָה. מִי יוֹדֵעַ לְאֵן הוּא בְּרַח, צָפוֹן דְרוֹם, אוֹלֵי לְמוֹסְקָבָה. אֵי אַפְשָׁר

וְזֶה עוֹד גִּנְבָה לָהּ טְרַפִּים, פֹּה גִנְבוּ אֶת הָאֶחָ, כָּלָם יָמוּתוּ, כָּל הַעֲשָׂרָה אַחִים שֶׁהָיוּ בְּמַכִּירָה, לֹא יִשָּׂאֵר זָכַר מֵאַף אֶחָד. מָה אֶת מְבִיאָה כְּאֵלֶּה דְבָרִים, מָה אֶת מִי אֶת? מָה אֶת חוֹשֶׁבֶת שְׂמַתָּר לָךְ לְגַלּוֹת? אוֹי וְאֹבּוֹי לָךְ.

אז ברוך מבנים אשר, אשר זה השם הכי חשוב מכל השמות. "ברוך מבנים אשר" (דברים ל"ג כ"ד) זה גימטריא חכמה בינה

ודעת. עם גימטריא דעת ויראת ה', גימטריא עצה וגבורה. הכל זה יוצא בדיוק [-] גימטריא אשר. גימטריא "ברוך מבנים אשר". אז אשר הוא זכה לבת, "באשרי כי אשרוני בנות" (בראשית ל"ג) - כי הבנות הם שם הויה, בנות הם כלם שם הויה, ומזה זכה אשר שכל הבנות היו שם הויה. לכן כהנים גדולים לקחו רק משבט אשר, בנות משבט אשר, כי כל בת היא שם הויה. והמלכים

לדעת איפה הוא ברח. אבל היה טרפים, [והם] היו אומרים [בכשוף]. אז לקח שבע ימים עד שהוא ידע איפה הוא ברח, ואחרי שבע ימים הוא עשה דרך שבעת ימים ביום אחד.

אבל לא אומרים - שרח בת אשר לא היתה בסדר בכלל, מה את מספרת לאבא שיוסף חי, עשרים ושתים שנה אבא יושב ובוכה ולא מגלים לו. הקפדה אחת, הקפדה אחת על רחל והיא מתה.

לְקַחוּ רַק מֵאֶשֶׁר. לָכֵן "כִּי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת".

צְמוּדוֹת זֶה טְמֵאֵת הַמֵּת. וְלָכֵן כָּל הַפּוֹרִים זֶה לְצֵאת מִטְמֵאֵת הַמֵּת.

כִּי הַבְּנוֹת הֵם שֵׁם הַיְוֵה. כְּמוֹ שִׁכְתוֹב "וְנִשְׁמַע פְּתָגְם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָבָה הָיָא" "הָיָא" זֶה ה'. "וְכָל הַנְּשִׁים יִתְנוּ יָקָר" (אֲסִתָּר א' כ') - "וְכָל" זֶה ו', "הַנְּשִׁים יִתְנוּ, יָקָר" זֶה עוֹד ה' שְׁתֵּי יוֹדִי"ם פְּעֻמִּים שֵׁם הַיְוֵה כָּל אִשָּׁה [הָיָא] פְּעֻמִּים שֵׁם הַיְוֵה.

כִּי לָכֵן כָּתוּב "וְנִשְׁמַע פְּתָגְם הַמֶּלֶךְ כִּי רָבָה הָיָא" (אֲסִתָּר א' כ') - "הָיָא" זֶה אִמָּא עֲלָאָה, שְׁנִכְלָלוּ שָׂרָה רַבְּקָה רַחֵל וְלָאָה. כִּי שָׂרָה רַבְּקָה רַחֵל וְלָאָה זֶה גִּמְטְרִיא יַעֲלֵ אֶשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי. כִּי יַעֲלֵ הָיָו מְעַבְרוֹת בָּהּ, גַּם שָׂרָה גַם רַבְּקָה גַם רַחֵל גַּם לָאָה. כִּי הָיָא שְׁבָרָה אֶת הַשְּׂאוּמֵי שְׁלָה. וְלָכֵן "תִּבְרָךְ מְנַשִּׁים יַעֲלֵ מְנַשִּׁים בְּאֵהֶל תִּבְרָךְ" מָה זֶה "מְנַשִּׁים בְּאֵהֶל תִּבְרָךְ" גִּמְטְרִיא שָׂרָה רַבְּקָה רַחֵל וְלָאָה וְגַם דָּוִד - אֶלְף מֵאָה. גַּם דָּוִד הַמֶּלֶךְ, כִּי הָיָא זְכָתָה - יַעֲלֵ, שְׁדוּד יִתְעַבֵּר בָּהּ, עוֹד לְפָנֵי שֶׁהוּא נוֹלָד הוּא כְּבֹר הַתְּעַבֵּר בְּיַעֲלֵ. כִּי עֲמוּד הָאֵשׁ אוֹמֵר הַזֶּהֱרֵר זֶה דָּוִד. בְּדָף מ"ו בּוֹזֵהר בְּוִישְׁלַח; עֲמוּד הָאֵשׁ - שְׁדוּד הוּא עֲמוּד הָאֵשׁ.

אִז עַל כָּל פְּנִים לָכֵן הַגְּאֵלָה תִּהְיֶה רַק עַל יְדֵי הַנְּשִׁים שֶׁהֵם בְּזִכּוֹת הַצְּנִיעוּת, בְּזִכּוֹת שְׁשִׁבְרוּ אֶת הַשְּׂאוּמֵי תְּבוּא הַגְּאֵלָה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן !.

שְׁעוֹר שְׁנַמְסֵר לְאַחַר תּוֹפֶלֶת עֵרְבִית אוֹר לְיוֹם רְבִיעִי פֶּרֶשֶׁת צוֹ לַיִל י"ז אֲדָר־ב'

אִז פּוֹרִים זֶה [יוֹצֵא בְּפֶרֶשֶׁת] פְּרָה, [כִּי עַל יְדֵי] פּוֹרִים יוֹצֵאִים מִטְמֵאֵת הַמֵּת. טְמֵאֵת הַמֵּת זֶה הַשְּׂאוּמֵי זֶה הַסְּמֵרְפוֹן, שֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת עִם שְׁמֵלָה קֶצֶרָה זֶה טְמֵאֵת הַמֵּת, הָיָא נְטֵמֵאֵת טְמֵאֵת הַמֵּת. כָּל בְּחוּר שֶׁהוֹלֵךְ עִם מַכְנָסִים

כָּל בֵּית שֶׁתְּשַׁבֵּר אֶת הַשְּׂאוּמֵי שְׁלָה, הָיָא תְּזַכֶּה לְהִיּוֹת עֲמוּד אֵשׁ, כָּל בֵּית שֶׁתְּזַכֶּה לְשַׁבֵּר אֶת הַסְּמֵרְפוֹן שְׁלָה, תִּהְיֶה כְּמוֹ דְּבוּרָה הַנְּבִיאָה אֶשֶׁת לְפִידוֹת, כִּי הָיָא הִיּוֹתָ כְּלָה לְפִידִים. כָּל אִשָּׁה הָיָא צְרִיכָה לְהִיּוֹת לְפִידִים.

(במדבר כ"ו ס"ד)
- "איש" לא
היה [פי] כל
הגברים
מתו. [ואולם
הנשים נשארו
בחיים. אבל עם כל
זאת גם הנשים
קבלו עונש להיות
אלמנות], כי
הנשים היו
צריכות

למחות בהם,
לא לתת להם לחטוא, לא לתת
להם ללכת אחרי קרח. לא לתת
להם לעשות עגל, לא לתת
לגברים להיות עם מרגלים,
להגיד שהארץ לא טובה.

כל מי שעוזב את ירושלים חייב
מיתה, ירושלים זה עולם
היצירה. זה בכלל לא בעולם
העשייה - לא בעולם הזה. והר
הבית זה עולם הבריאה, וקדש
קדשים - הדביר, זה עולם
האצילות.

ולכן מכרו את יוסף בשביל
נעלים כי הלכו פלם בלי נעלים.
אברהם בלי נעלים, יצחק בלי
נעלים, יעקב בלי נעלים, ראובן
בלי נעלים. ראובן היה בסך הכל

כל אשה היא שם הויה. ולכן זה
רמוז במילה "רבה היא וכל
הנשים יתנו יקר" (אסתר א' כ') -
"וכל הנשים יתנו יקר" זה
פעמים שני יודיים, שזה פעמים
הויה. כל אשה זה שם הויה,
אשה אין לה גוף, אשה היא לא
חוטאת. אשה לא חטאה
במרגלים, היא לא חטאה בעגל.
וגם שום אשה לא הצטרפה
לקרח, לא האמינה בקרח. חוץ
מאשתו של קרח שהיא רצתה
שהוא יהיה המנהיג שהוא יהיה
הראש ישיבה, שהוא יהיה הכהן
הגדול. שום אשה לא הצטרפה
לשום חטא, כל הגברים חטאו
כל הזמן, ושום גבר לא נשאר
בחיים. רש"י אומר בפרשת
פנחס "ובאלה לא היה איש"

שש שנים [יותר גדול] מיוסף, [בגיל] עשרים ושלוש [במכירה]. עשרים ושלוש שנה הוא הלך בלי נעלים. פי כל הארץ היתה קדושה בקדושה קדש קדשים. כשהיה פה אברהם יצחק ויעקב אז הם קדשו את הארץ בקדשת קדש קדשים, עד שמכרו את יוסף, ברגע שמכרו את יוסף סרה הקדושה היו צריכים מיד נעלים, הכל דקר להם. לכן כתוב פעמים בעמוס "אביון בעבור נעלים" (ב' ו' - ה' ו').

ולכן כתוב "מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב" (שיר השירים ז' ב') מה זה נעלים? מה שיך לשבח את הנעלים? אלא על זה שהלכו לרגל. שאדם הולך ברגל. כתוב שר' נתן הלך ברגל לברסלב, לא כמוני שנוסעים במטוסים. הרביה לא נסע במטוסים, ר' נתן לא נסע במטוסים ר' נחמן מטלשין לא נסע במטוסים, ר'

אברהם בן ר' נחמן כבר היה במטוסים, גם לא נסע במטוסים, הלכו ברגל!. היה ר' נתן בן ר' יהודה ליב ואבנ'ס הלך ברגל. היה על סוסים על פרדות, על חמורים, מטבריה. יצא בט"ו אב, הגיע בט"ו אלול. הלכו ברגל, לא היה דבר כזה לסוע במטוסים. רק שובו בנים חדשו את הדבר הזה, אף פעם לא נסעו במטוסים, לא הרביה לא ר' נתן לא ר' נחמן טולשינער לא ר' אברהם בן ר' נחמן.

לכן אדם צריך לדעת "מה יפו פעמך בנעלים". שכל הענין שפפורים וחנכה מתקנים את הנעלים. פסח זה כנגד חכמה, ושבועות כנגד בינה, וספות כנגד א"ק, ושמגיע חנוכה ופורים אז עושים את הנעלים - אז בונים את הנעלים לשכינה שתוכל לרדת, שייבנה הבית השלישי.

כי רק בזכות הנשים יבנה הבית השלישי! בזכות הנשים שהולכות עם שמלות ארוכות ושוברות את השאומי שלהם, יבנה הבית השלישי, תפסק המלחמה ותהיה הגאולה השלמה במהרה בימינו אמן!.

**שעור שנמסר לאחר
תפלת ערבית אור ליום
חמישי פרשת צו ליל
י"ח אדר-ב'**

אותו למחר זה מה שהוא עשה למחר. אבל אסור לקבור למחר, צריך לקבור באותו יום. אז למה כתוב למחר? מגלה ז' ע"ב אני לא יודע מה כתוב ב[מסכת] מגלה שלף, זה כתוב שהוא קבר אותו למחר? אצל שמואל איזיק כתוב שהוא קבר אותו למחר. אצלף אני לא יודע, אולי קברו אותו באותו יום. אז למה למחר? למה למחר?!

[אלא] הוא ידע ששושן פורים אפשר להחיות מתים. ולכן הוא למד אתו הלכות לבון, ששלושים יום קדם הפסח לומדים הלכות לבון. צריכים ללבן את כל הכלים, ולכן הוא למד אתו על ספין מלבנת. שלושים יום לפני פסח, לכן הוא השאיר אותו עד מחר. הוא אמר מחר שושן פורים אפשר להיות מתים. כי בפסח קוראים על תחיית המתים. עכשו שלושים יום בין פורים לפסח אפשר להחיות את כל המתים.

כי יעל יכלה לחיות מתים, דבורה יכלה להחיות מתים. פעם כל בת ידעה להחיות מתים, כלם היו עפות באויר, מצפורי עפות באויר, מכפר שמאי עפות

אז עכשו אנחנו [בפרשת] פרה אדמה, עוד ימים נקרא על הפרה האדמה. שבפורים נהיה פרה אדמה. הרב'ה אומר בתורה נ"ה פרה זה הפרה נהפכת לאפר, שבכל תפלה אדם נהפך לאפר. כל תפלה שאדם מתנתק מכל המחשבות זרות מהשואמי, מהסמרטפון, הוא נהפך לאפר הוא מרגיש שהוא כלום.

כמו רבי זירא ששחטו אותו לכבוד פורים, עשו ממנו שוארמה. אז אומר רבי לוי יצחק הוא רצה שיקברו אותו מיד, כי המת הוא לא יכול לסבל שכלם רוקדים וכלם שרים והוא שוכב כמו מת. זה לא יתכן ככה, הוא נמאס לו למות, הוא אומר בשביל מה מתים...? אני שוכב כמו מת, לא יכול לרקד, לא יכול כלום. הוא רוצה שיקברו אותו מיד אז למה למחר? למה קוברים אותו למחר?, כי זה שוכב בנים... שוכב בנים קברו

תמונות מפורים

בְּאוֹר, מִבֵּית הַלֵּל עֲפוֹת בְּאוֹר, מְשֻׁלְמֵי עֲפוֹת בְּאוֹר. מְרַב הַתְּשׁוּקָה לְהַתְּפַלֵּל, לֹא וְתָרוּ עַל שׁוֹם תְּפִלָּה! כָּל תְּפִלָּה הִיוּ עֲפוֹת בְּאוֹר, מְרַב הַתְּשׁוּקָה לְהַתְּפַלֵּל בְּכַתֵּל, לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, הִיוּ עֲפוֹת בְּאוֹר. כִּי הַבַּת הִיא תַמִּיד עֲפָה בְּאוֹר.

כְּמוֹ דְבוּרָה הַנְּבִיאָה שְׁהִיתָה – הַר תְּבוֹר הָיָה אֲרָבָעִים פְּרָסָאוֹת, אֹז הַגְּבֵה הָיָה עֶשֶׂר פְּרָסָאוֹת, זֶה אֲרָבָעִים קִילוֹמֶטֶר גְּבֵה. אֹז הִיתָה עֲפָה בְּאוֹר, מִי יִכּוֹל לַעֲלוֹת אֲרָבָעִים [קִילוֹמֶטֶר]. אֹז דְבוּרָה עֲפָה בְּאוֹר, יַעַל עֲפָה בְּאוֹר.

לְכֵן כְּשֶׁהִגִּיעַ סִיסְרָא, הוּא אָמַר וְאִם יִשְׁאַלוּ אוֹתָךְ "הַיֵּשׁ פֶּה אִישׁ" (שׁוֹפְטִים ד' כ') תִּגִּידִי "אֵין" (שָׁם). הִיא הִיתָה אֵין, הָאִשָּׁה נִהְפְּכֶת לְאֵין, הָאִשָּׁה בְּזִכּוֹת שְׁהִיא אִשָּׁה הִיא נִהְפְּכֶת לְאֵין. הִיא צְרִיכָה לַעֲבֹד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, לְהִיּוֹת אוֹמְנָת, לְקוֹם בְּלֵילָה, לְתַת מוֹצֵץ לֵילָד, לְחַפֵּשׂ אֶת הַמוֹצֵץ תַּחַת הַמָּטָה אֵין אוֹר, אֵינוֹת לִיבְרָמֵן לֹא נוֹתֵן תְּקָצִיב לְחַשְׁמֵל, לֹא יוֹדְעִים מָה לַעֲשׂוֹת. אֹז אֵיךְ הִיא יִכּוֹלָה בְּחֻשָּׁךְ לְחַפֵּשׂ אֶת הַמוֹצֵץ, קוֹשְׁרִים אֶת הַמוֹצֵץ זֶה לֹא עוֹזֵר, אֹז הִיא לֹא יִכּוֹלָה לִישֵׁן בְּלֵילָה וְלֹא בְיוֹם, וְאֵין לָהּ זְמַן לְאָכֵל. אֹז הָאִשָּׁה עוֹבְרַת

יִוְכַבֵּד חֲתִיָּה עַד גִּיל מָאֲתִים
חֲמִשִּׁים. כְּתוּב [בְּרַמְבַּ"ן בְּבִרְאשִׁית]
בְּפֶרֶק מ"ו פְּסוּק ט"ו, חֲתִיָּה עַד
מָאֲתִים חֲמִשִּׁים. הִבְאֵנוּ עֲכָשׁוּ
אֶת הַרְמַבַּ"ן: "לֹא דֵי שְׁכַתוּב
שְׁחִיָּה עַד מָאָה שְׁלֹשִׁים אֲלֵא
אֲתָה מוֹסִיף לָהּ מָאֲתִים
חֲמִשִּׁים"?

אָבֵל זֶה הַפִּיּוּטִים שֶׁל שְׁמַחַת
תּוֹרָה, שְׁמֵשָׁה בָּא לְנַחֵם אֶת אִמָּא
שְׁלוֹ, אִמָּא שְׁלוֹ נִפְטְרוּ לָהּ
שְׁלוֹשָׁה יְלָדִים [בְּאוֹתָהּ שְׁנָה]. זֶה לֹא
פָּשוּט!. שְׁלוֹשָׁה יְלָדִים צְדִיקִים:
מְרִים נִפְטְרָה לָהּ בִּי נִסָּן, וְאַחֲרֵי
זֶה אֶהְרֵן בֶּא' אָב. דְּבַר רֵאשׁוֹן
לְסוּעַ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן, זֶה חֲתִיבִים
בֶּא' אָב לְסוּעַ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן. הַיּוֹם
זֶה אַחֲרֵי בֶּא' שֶׁבַע, אַחֲרֵי יְרוּחַם,
אַחֲרֵי מִצְפָּה רֵמוֹן אִזִּישׁ הַר הֶהָר,
שֵׁם יֵשׁ שֵׁם הַר עַל גְּבֵי הַר. כָּלֵם
חֲתִיבִים לְסוּעַ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן, כִּי ר'
נָתַן אוֹמֵר שְׂאֵהְרֵן לֹא נִפְטֵר, מִשֶּׁה
לֹא נִפְטֵר, מְרִים חֲתִיָּה וְקִימַת.

וְהַבָּאָר שֶׁל מְרִים מִסְתּוֹכַבֵּת בְּכָל
הַבָּאָרוֹת, כָּל מוֹצְאֵי שְׁבֵת צְרִיכִים
לְשִׁתּוֹת טְפָה מִים מֵהַבְּרִז,
מִבְּאֵרָה שֶׁל מְרִים, כִּי מְרִים חֲתִיָּה
וְקִימַת. כְּתוּב "וְאִשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת
מִשֶּׁה אֶהְרֵן וּמְרִים" (מִיכָה ו' ד')

שֶׁבַע מְדוּרֵי גֵיהֶנוֹם, הִיא נְהִיִּית
אֵינְ.

זֶה יַעֲלֵ הֵיטָה אֵינְ. לְכֵן יַעֲלֵ
גֵימְטְרִיא שְׁרָה רְבִקָּה רַחֵל וְלֵאָה,
וְגֵימְטְרִיא. "תְּבַרְךָ מְנַשִּׁים יַעֲלֵ"
(שׁוֹפְטִים ה' כ"ד) זֶה גַם כֵּן - "מְנַשִּׁים
בְּאֵהֵל תְּבַרְךָ" (שִׁם) זֶה גַם דָּוִד,
דָּוִד הַתְּעַבֵּר בְּיַעֲלֵ. כִּי כָּל אִשָּׁה
זוֹכָה שְׁדוּד מִתְּעַבֵּר בָּהּ. כָּל אִשָּׁה
זוֹכָה לְדַקֵּר אֶת סִיסְרָא, כִּי הִגְאֵלָה
תְּהִיָּה רַק בְּזִכּוֹת הַנְּשִׁים
הַצְדִּיקָנוּת שֶׁלֹּא הִסְכִּימוּ
לְהִתְגַּרְשׁוּ. וְאַפִּילוֹ שְׁהִתְגַּרְשׁוּ
הַבְּעָלִים, אָבֵל הֵם לֹא הִסְכִּימוּ.
אִז נִכְנְסָה מְרִים הַנְּבִיאָה לְבֵית
דִּין לְסִנְהֶדְרִין, אִמְרָה: "כָּלֵם פֹּה
מִתְגַּרְשִׁים זֶה לֹא יִתְכַן! אֲנַחְנוּ
יְלָדִים מְסַכְּנִים נִשְׂאָרְנוּ יְתוּמִים,
מָה, מִי יִקַּח אוֹתָנוּ הַגּוֹזִיִּים יִקַּחוּ
אוֹתָנוּ?". אִז מִיָּד בְּטָלוּ אֶת
הַגְּזֵרָה, מִיָּד עֲמָרָם חֲזָר לְיוֹכְבֵּד,
וּבְאוֹתוֹ רָגַע כָּל הַנְּשִׁים חֲזָרוּ
[לְכַעֲלֵהוּ]. אָבֵל הַבְּנִים כְּבָר קָבְלוּ
עֲנֵשׁ מִיָּתָה, כִּי הֵם גַּם חֲטָאוּ
בְּעַגְלָה, גַּם חֲטָאוּ בְּמִרְגָּלִים,
הַנְּשִׁים לֹא. כְּתוּב "וּבְאֵלָהּ לֹא
הָיָה אִישׁ" (בְּמִדְבָּר כ"ו ס"ד) כָּל
הַנְּשִׁים הִמְשִׁיכוּ לְחַיּוֹת, עַד
שֶׁנִּכְנְסוּ לְאָרֶץ עַד מָאֲתִים.

רְבִקָּה רָחֵל וְלֵאָה, אוֹמְרֵת הַגְּמָרָא
בְּהוֹרְיוֹת דָּף י' עֲמוּד ב'. יַעַל יוֹתֵר
גְּדוּלָה מִשָּׁרָה רְבִקָּה רָחֵל לֵאָה.
לְכֵן כְּתוּב "מִנְשִׁים בְּאֵהָל תִּבְרָךְ"
זֶה [גִּמְטְרִיא] שָׂרָה רְבִקָּה רָחֵל לֵאָה
[וְדוּד]. כִּי הָאִשָּׁה שְׁשׁוּבְרַת אֶת
הַשָּׂאוּמִי הוֹלְכַת [בְּצִנְיָעוּת] עַד
הַקְּרֶסֶל. יוֹתֵר גְּדוּלָה מִשָּׁרָה
רְבִקָּה רָחֵל וְלֵאָה, כִּי פַעַם זֶה הָיָה
דָּבָר רְגִיל שְׂאִשָּׁה הוֹלְכַת עַד
הַקְּרֶסֶל. אָסוּר לְרֹאוֹת אֶת הַרְגֵּל
זֶה הָיָה דָּבָר רְגִיל.

מִיכַל הַעִיפָה אֶת דָּוִד מִהַבִּית,
אָמְרָה לוֹ עוֹף מִפֶּה, אֲנִי לֹא רוֹצָה
לְרֹאוֹת אוֹתָךְ יוֹתֵר כָּאֵן, דָּוִד אָמַר
לָהּ רַקְדִּיתִי לְפָנַי אַרְוֹן הַבְּרִית.
[מִיכַל הַשִּׁיבָה לוֹ]: זֶה לֹא מְעַנֵּן אוֹתִי,
רְאִיתִי אֶת הַרְגָּלִים שְׁלָךְ. בִּישְׁתָּ
אוֹתִי לְפָנַי כָּל נִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲצַל
אִף אֶחָד לֹא רוֹאִים אֶת הַרְגָּלִים,
שׁוּם גָּבֵר. לֹא אֲצַל שְׂאוּל וְלֹא
אֲצַל הָאֲחִים שְׁלִי - מְפִי־בִשְׁתָּ,
אִישׁ־בִּשְׁתָּ, כָּלֵם נִקְרָאוּ עַל שֵׁם
הַבוֹשָׁה, אִיפֹה הַבוֹשָׁה שְׁלָךְ?
אִיךָ אֲתָה לֹא מִתְבַּיֵּשׁ?? אִיךָ אֲתָה
לֹא מַעֲזוֹ לְהִרְאוֹת אֶת הַרְגָּלִים
שְׁלָךְ!! תְּעוֹף מִפֶּה! לֹא רוֹצָה
לְרֹאוֹת אוֹתָךְ יוֹתֵר!! הַעִיפָה
אוֹתוֹ מִהַבִּית. כִּכָּה כְּתוּב בְּפִרְשָׁה

ה' שְׁלַח אֶת מַרְיָם, כִּי רַק מַרְיָם
הִיא הַבִּיָּאָה אֶת הַמַּיִם, הַמַּיִם זֶה
בְּזָכוֹת מַרְיָם. עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת
גַּם שְׂיֵהָיָה תַּחֲתֵת הַמַּתִּים, אִז כָּל
הַמַּיִם זֶה בְּזָכוֹת מַרְיָם! כִּי הַמַּיִם
בְּאִים בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה. וְלִכֵּן בְּזָכוֹת
הָאִשָּׁה תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה
בְּמִהְרָה בְּיַמִּינוּ אָמֵן!

**שְׁעוֹר שְׁנַמְסֵר לְאַחַר
תְּפִלַּת עֶרְבִית אוֹר לְיוֹם
שְׁשֵׁי פְרָשֶׁת צוֹ לִיל י"ט
אֲדָר־ב'**

שְׁלוֹשָׁה פְּצוּעִים קָשָׁה, אוֹטוֹ שֶׁל
יְלָדִים קִטְנִים בְּגִיל אַרְבַּע
הַתְּקִיפוּ אוֹתוֹ, מִסְכָּנִים, כָּלֵם
פְּצוּעִים. הַכֹּל כִּי הַבְּנוֹת עוֹד לֹא
הוֹלְכוֹת עַד הַקְּרֶסֶל אִז הַשְּׂדִים
מִשְׁתוֹלְלִים, כָּל הַחֲמַאסְנִיקִים זֶה
שְׂדִים כָּאֵלֶּה. כְּבִישׁ הַבְּקָעָה כָּל
כֶּף הַרְבֵּה פְּצוּעִים, כָּל כֶּף הַרְבֵּה
הַרוּגִים, הַכֹּל כִּי הַבְּנוֹת עוֹד לֹא
שָׁבְרוּ אֶת הַשָּׂאוּמִי כָּל אֶחָד צָרִיךְ
לְשַׁבֵּר אֶת הַשָּׂאוּמִי.

יַעַל שְׁבָרָה אֶת הַשָּׂאוּמִי, דְּבוּרָה
שְׁבָרָה אֶת הַשָּׂאוּמִי, לְכֵן "תִּבְרָךְ
מִנְשִׁים יַעַל מִנְשִׁים [בְּאֵהָל תִּבְרָךְ]"
(שׁוֹפְטִים ה' כ"ד) [זֶה גִּמְטְרִיא שְׁמֵרְמֹנֶת עַל
כֶּף] שְׂהִיא [עַל] יוֹתֵר גְּדוּלָה מִשָּׁרָה

מִשֶּׁה הוֹלֵךְ בְּשָׁמַיִם עִם לְוִיָּה, עִם גֵּרֹת שְׁחֹרִים, מְלֹאכִים שְׁחֹרִים.

אִז הַשֵּׁטֶן בָּרָא אֶת הַשְּׂאוּמִי זֶה שְׁלִיחַ הַשֵּׁטֶן, זֶה הַשֵּׁטֶן בְּעֲצָמוֹ, כָּל אִשָּׁה [שְׁלֹא הוֹלֶכֶת בְּצִנִּיעוּת] [בְּלִי בְּגָדִים] זֶה הַשֵּׁטֶן בְּעֲצָמוֹ! כָּכָה רוֹאִים אֶת הַשֵּׁטֶן, רוֹאִים אֶת הַשֵּׁטֶן בְּעֲצָמוֹ. וְלֹא יוֹצְאִים מִהֲגִיהֵנוּם לְעוֹלָם וְלֹא יוֹצְאִים אֶף פֶּעַם, וְאִי אֶפְשָׁר אֶפְלוּ בְּתַחֲתִית הַמְּתִים, כָּל אֶחָד [שְׁמַחֲזִיק בְּפָלִים הַטְּמֵאִים] יִשְׂאָר בְּתַחֲתִית הַמְּתִים גַּם בְּגִיהֵנוּם! לֹא יַעֲזֹר לוֹ כְּלוּם. אָדָם צָרִיף לִהְיוֹת מְבֹטָל לְצַדִּיק! הַצַּדִּיק אָמַר עַד הַקְּרִסֵּל אִז עַד הַקְּרִסֵּל! לְשִׁבֵּר אֶת הַשְּׂאוּמִי, שׁוֹבְרִים אֶת הַשְּׂאוּמִי!. עַכְשָׁו כָּל

ד' בְּמִדְבָּר. אִז הָאִשָּׁה צָרִיכָה לְזָרוֹק אֶת בְּעֻלָּה מִהֵבִית, הוּא הוֹלֵךְ צָמוּד, [מְכַסִּים] קְצָרוֹת, שְׂיַעוּף מִהֵבִית, לֹא צָרִיף אוֹתוֹ. כְּמוֹ שְׁהַנְּשִׁים הָעֵיפוֹ אֶת כָּל הַבְּעָלִים, אַחֲרֵי חֲטָא הָעֵגֶל, הָעֵיפוֹ אוֹתָם מִהֵבִית.

לְכֵן מְבִיאִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל, כְּנִגְדֵי הַגְּבָרִים, לֹא כְּנִגְדֵי הַנְּשִׁים. הַנְּשִׁים לֹא צָרִיכוֹת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל, הֵם לֹא עָבְדוּ [עֲבוּדָה זָרָה], הֵם לֹא הִתְּפִתוּ לְעֵגֶל, הֵם לֹא הִתְּפִתוּ לְשִׁטּוּיוֹת, שְׂזָה שׁוֹר בְּמִרְכָּבָה וְזֶה שׁוֹר פֶּה וְשׁוֹר שֵׁם. [הַשִּׁיבוּ לְגְבָרִים:] מִשֶּׁה חַי וְקַיִם!. [לְמִרוֹת שְׁאֵרָאוּ מִטְּתוֹ שֶׁל מִשֶּׁה וּלְוִיָּה שֶׁל מִשֶּׁה,

את כל השדים. זה שדים ורוחות
צריכים את כלם להרוג. שוברת
[את השאומי] הולכת עד הקרסל אז
באותו רגע מכניעה את כל
השדים ונזכה לגאולה השלמה
במהרה בימינו אמן!.

יום בא איזה ילד שובר את
השאומי, אבל יש עוד אלפי
ילדים הולכים עם השאומי, לא
יצאו מהגיהנום לעולם, תמונות
כאלה לא היה בזמן המבול ולא
בזמן דור הפלגה, ולא אצל
מתושלח. מתושלח היה הורג

שיעור שנמסר ביום רביעי ויקרא לכולל עודי צפון בת ים

(בראשית מט, ז), הם לא קיבלו
נחלה [בארץ ישראל], לוי לא קיבל,
ושמעון במדבריות, בצקלג
בדימונה, עד עדה ודימונה, זה
הכל במדבריות, "לא מקום זרע
ותאנה וגפן ורמון" (במדבר כ, ה).

כי המרגלים [שהביאו אשכול ענבים
מארץ ישראל -] הזהר אומר שאי
אפשר היה להרים את האשכול,
אנחנו רואים את הסמל של
כרמל מזרחי, שניים הולכים עם
אשכול, כל שניים, כל שניים
הולכים עם אשכול, כל שניים,
אז כל אחד מרים חצי טון, זה
אשכול של טון. אבל באמת
עשרה סחבו אשכול אחד, אז
הוא שקל חמש טון, כל אשכול
חמש טון.

"כי שם יזבחו זבחי צדק", "שפע
ימים ינקו", שהיו מביאים את

מה זה הום? חום, במקום להגיד
חום, בבית חמים, אומרים הום,
אז הח' התחלף לה', אז אצל
הגויים כל אות מתחלפת, הם
אומרים חודה, במקום להגיד
יהודה אומרים חודה, אצל
הספרדים הי' מתחלף לח', הם
לא יכולים להגיד יהודה,
אומרים חודה, וכל העולם אין
להם 22 אותיות, רק ליהודים יש
22 אותיות, זה א' ב', זה
האותיות שאיתם ה' נתן את
התורה, 22 אותיות.

אז מה יעקב כועס עליהם [- על
שמעון ולוי שהרגו את בני העיר שכם]?
במקום להגיד תודה רבה,
ושחררתם לי את הבת שלי, אז
הוא אומר: "אָרוּר אָפֶם כִּי עָז
וְעָבַרְתֶּם כִּי קִשְׁתָּה אַחֲלָקֶם
כִּי עָקַב וְאָפִיצֶם בְּיִשְׂרָאֵל"

אז רופין הזה הוא היה הנציג של בנק אנגלו פלשתינה של כרמל מזרחי, ודרכו היו מעבירים את הכספים בכל מלחמת העולם הראשונה, בשנייה כבר אי אפשר היה להעביר, אבל בראשונה היו מעבירים את כל הכספים דרך כרמל מזרחי דרך רופין, להחזיק פה, לבנות פה את אליאנס, את כל הבתי ספר של החילונים, לתלמודי תורה לא נתנו אגורה אחת, וככה התמוטטו כל התלמודי תורה.

כי הבוכרים הם היו הראשונים שבאו לארץ, הם בנו את הבוכרים, את אגריפס, את בצלאל, את כל התלמודי תורה בנו הבוכרים, הם בנו היכל למלך המשיח, עד היום זה נמצא בפינת הבוכרים יחזקאל, יש שם חצר פנימית, יש שם בניין מפואר, בניין ענק עם גילופים, עם קישוטים, זה היה ארמון למלך המשיח, הם עשו את זה בתרמ"ב לפני 142 שנה.

[הבוכרים] הלכו ברגל שלוש שנים עם שקים של דינרי זהב, היה להם שקים שלמים של דינרי זהב, והם סחבו את זה שלוש

האשכולות, כל אוניה הייתה מכילה ענב אחד, כל אוניה מכילה ענב אחד, כל אוניה היה ענב אחד, וככה יהיה לעתיד לבוא, ואז כל העולם יתגייר, רק מזה שיראו את הענבים את הפירות.

יהושע לקח תאנה, וכלב לקח רימון, זה חצי טון כל רימון, זה חצי טון כל תאנה, ועשרה אנשים סוחבים אשכול שלם, זה חמש טון, אדם יכול להרים חצי טון על הכתף, אז טון שלם היו מרימים, היום זה 300 קילו, אלוף העולם מרים 300 קילו, אז האשכול שקל חמש טון, נחל אשכול.

וזה הסמל עד היום, ממ"ב, מ"ב הוקם כרמל מזרחי, היום פ"ד, 142 שנה זה הסמל, וכל הכספים היו עוברים דרך כרמל מזרחי, כל הכספים במלחמת העולם הראשונה היו עוברים דרך כרמל מזרחי, מבנק אנגלו פלשתינה דרך כרמל מזרחי, והם הציונים לקחו את כל הכסף, היה רופין וכל אלה, כביש רופין בחיפה [נקרא על שמו], מי שבא מחיפה יש כביש רופין שהולך עד אחוזה,

שם חילונים, נצח ישראל אפילו שזה היה בית ספר דתי כולם יצאו חילונים, מיבנה יצאנו אחד שתיים מכיתה, כל כיתה של 20 בחורים, יצאנו שני דתיים, זה מה שנשאר מכל חיפה, לא נשאר אחד דתי, עד שבנו את שיכון וויז'ניץ.

שנים, והם שתו בדרך נפט, לא היה מים, הם הלכו דרך המדבריות, מדבר סוריה, מדבר ערב, מדבר אפגניסטן, הלכו מבוכרה מ[-], הלכו ברגל שלוש שנים, והם בנו כאן את כל הבתי ספר, את כל התלמודי תורה, בסוף הציונים באו ולקחו את הכל, כי לא היה תקציבים, לקחו את כל התקציבים, נתנו [-] חצי מטבע, חצי לירה, ואת כל התרומות הם לקחו את זה, ולחדרים לא נתנו כלום, ככה התמוטטו כל התלמודי תורה, שאנחנו כבר גדלנו בחיפה כבר לא היה בית ספר אחד דתי, היה חוגים, והיה כל מיני בתי ספר הריאלי, הכל חילוני, היה [בתי ספר דתיים רק] נצח ישראל והיה בית ספר יבנה, יבנה זה רק היה למשפחות מיוחסות, היה הכל יקר שם, פרטי, ונצח ישראל זה היה עממי יותר, אבל כולם יצאו

אז עכשיו יעקב אבינו במקום לשמוח שמביאים לו את הבת שלו חיה, היא הייתה מהחטופות [על ידי שכם בן חמור], עכשיו הם רוצים 1500 יהודים להרוג, הם מוכנים לשחרר 134 חטופים, אם ניתן להם רשות להרוג עוד 1500, הם הרגו 1500 בשמחת תורה, ועכשיו זה המשא ומתן, אז הם רוצים 1500 יהודים לחסל, וכמה קיבוצים לשרוף אותם, הם כבר שרפו 21 קיבוצים, שרפו לגמרי עד היסוד, יקח 20 שנה לשקם אותם, כי רוצים [במקום לשקם את הישובים] רק להראות את זה בתור ארכיונים (-) מוזיאונים להראות את הזוועות שעשו החמאס), להראות את זה לעולם, זה לא עוזר, העולם נגדנו, קנדה אמרה שהיא לא תמכור לנו נשק, ביידן אומר אני

או דינה הייתה מהחטופות, חטפו אותה, אני לא רוצה לספר לכם את זה, כי אני לא רוצה לחמם אתכם כאן, אבל אני צריך להגיד לכם את האמת, שדינה הייתה מהחטופות.

ויוסף היה גם חטוף, 22 שנה היה חטוף, חטפו אותו 22 שנה, הם אומרים ליוסף "טָרַף טָרַף יוֹסֵף" (בראשית לז, לג), הם מדברים עם יוסף, תדע יוסף, היה ילד אחד שחטפו לנו אותו, יוסף עומד מול הפנים שלכם, אמרו לו תדע לך יוסף, ילד אחד טרף טורף, ילד שני לא חוזר הביתה, ילד שלישי כבר היה עצור - שמעון, אבא ימות לנו, הוא אומר [על יעקב] "וְהָיָה כְּרֵאוֹתוֹ כִּי אֵין הַנֶּעֱרָ וְיָמָת" (בראשית מד, לא), ברגע שהוא יראה שהנער לא נמצא הוא ימות על המקום, אבא ימות לנו, אפילו לא ישאל מה, הוא לא ישאל איפה הוא, הוא רק יראה שבאנו בלי הנער בלי הילד, אומר [ר' חיים ויטל] שהם באמת באו בלי הילד לכן יהודה עצמותיו מגולגלות בארון, אז כל כתוב כאן בויגש שמסבירים ליוסף שאי אפשר לבוא הביתה

מוכר לכם, אבל לא להשתמש בו, עכשיו הוא הודיע בבוקר שלא להשתמש בנשק, אני לא מרשה להשתמש בנשק שלי, [אם] יהרגו אתכם - יהרגו אתכם, אז החמאס אומר, טוב, אנחנו מוכנים, יש התקדמות כבר, 1500 יהודים נחסל, ניתן לכם 134 [חטופים], לפיד אמר העיקר לחזור הביתה, לא משנה איזה מחיר, דבר ראשון זה לחזור הביתה, אנשים מעונים בלי אוכל בלי כלום, מענים אותם, כבר ממאה שלושים וארבע, אז כבר 33 כבר נפטרו, נשאר רק 101, אז דבר ראשון זה 1500 יהודים לחסל, אז ביבי התפשר על 950, התפשר איתם, זה התקדמות גדולה, אז החמס ירד, התגמש, ירד ל800, עכשיו הוויכוח על החמישים, ביבי אומר אני לא יורד, אני רוצה 800 אז [-] אם תתנו לנו לחסל 800 יהודים, משחררים אותם היום, אז זה נקרא אופטימיות, וכולם כבר אופטימיים, כולם כבר אומרים 'התקדמות אדירה', אנחנו כבר בשלב מתקדם, נקווה שמחר כבר ישחררו את כל החטופים...

בחיצוניות צריכים ללכת לפי סדר, אנחנו נמצאים בחיצונית אז אי אפשר לקפוץ ישר לשמונה, צריכים ללכת 1,2,3,4,5, זה אב - א' ב', אבל אח זה שכבר ביום הראשון מדליקים שמונה, אז בית שמאי, זה הלכה כבית שמאי לעתיד לבוא, כי בית שמאי זה הפנימיות.

כי לפי ר' אליעזר מתחילים בראש השנה [בתשרי], זה גילוי הפנימיות, ולפי ר' יהושע

בלי בנימין כי אחד כבר נטרף, הם מדברים עם יוסף [ואומרים לו:] אחד נטרף, טרפו לנו ילד אחד.

יוסף שאל אותם אם יש להם "אָב או אָח" (בראשית מד, ט), אב או אח, זה חנוכה, זה היה חנוכה [באותו זמן] שהם היו [אצל יוסף], אז בחנוכה מדליקים את הנרות לפי 1 2 3 4 5 6 7 8, ויש אומרים הפוך, אז מסבירים שבית שמאי זה הפנימיות, [אבל בית הלל אומרים: אומנם] בפנימיות כבר יש את כל האורות [ביום הראשון], אבל

הרב אלישיב והכל, ועשו מעמד בכותל היה ערב פסח, תשס"ט ערב פסח, אז היה בדיוק בי"ד ערב פסח, עכשיו זה יהיה בצ"ז זה יהיה בכ"ג.

אז עכשיו [יוסף שואל את האחים הק':] "הַיֵּשׁ לָכֶם אָב אוּ אֶחָ" (בראשית מד, יט), אז אם אנחנו אומרים שהעולם נברא בא' תשרי, א' תשרי זה הפנימיות, אם אומרים בא' ניסן אז זה נקרא שקודם מתחיל החיצוניות, [המחלוקת] מה מתחילים לפני? לפי בית בית שמאי מתחילים ישראל מהפנימיות, כי את האור של הפנימיות אפשר ישר לראות, אדם יכול לראות את האור של ה', ה' מאיר.

כי יוסף הצדיק זה האור, זה אור, הפנימיות, האחים לא השיגו את האור של יוסף, הם חשבו שיוסף הוא כמו עשו, כמו שאצל יצחק היה עשו, ואצל אברהם היה ישמעאל, אז אצל יעקב יש את יוסף, הוא רק מדבר עליהם לשון הרע, כל היום אומר אתם אוכלים ככה, אתם אוכלים אבר מן החי, אז מסביר הרבי מחב"ד שכל הכבשים של יעקב נפקדו

מתחילים בא' ניסן, אז את התקופה [וברכת החמה] מחשבים לפי ניסן, אנחנו [כלומר מורינו הרב נולד בשנת] בתרצ"ח, עכשיו היה [ברכת החמה בתש"ס] ט"ט, אז [ברכת החמה הבאה] זה צ"ז, ביום רביעי 8 באפריל, יום רביעי זה יהיה ד' ניסן, הנה נביא את הלוח של 120 שנה אז תשצ"ז יהיה ברכת חמה, זה כל 28 שנה, אז אפשר לחשב את זה עכשיו מס"ט עד סוף האלף השישי, [מתי יהיה ברכת החמה].

עכשיו אנחנו בפ"ד, כח מעשיו הגיד לעמו [כח - 28 כפול כח - 28 = תשפ"ד 784].

אז צ"ז, ברכת חמה, זה יצא ביום רביעי, כ"ג ניסן, צ"ז, 8 באפריל, שביעי של פסח זה כ"א, אז זה יצא בכ"ג, כן, זה אחרי פסח, אחרי שביעי של פסח, בתשי"ג הייתי ברכת חמה הראשון, היינו אז בבית ספר בחצר, אז זה גם היה ביום רביעי בכ"ג. אחרי זה היה במ"א, מ"א זה היה גם ביום רביעי, ואז היה ד' ניסן יום ראשון היה א', יום רביעי היה ד' [ואז היה ברכת החמה]. ואחרי זה היה ממ"א אז קפצנו לס"ט, ואז היה

אריה לא צריך לשחוט, נמר לא צריך לשחוט, צבי צריכים לשחוט, צבי איל יחמור דישון, את הדישון את הגירפה צריכים לשחוט אבל אריה לא צריך, אריה לא יעזור שחיטה. שאלה היא אם יהודי שוחט לגוי זה המחלוקת, אם יהודי שוחט לגוי אם הגוי יכול כבר לאכול ישר.

כי הגוי כל זמן שהבהמה מפרכסת הוא לא יכול לאכול, התרנגולת אחרי שאתה שוחט אותה היא מפרכסת חמש דקות, היינו הולכים כל יום חמישי לשוחט, היינו מגדלים את התרנגולת במפרסת, שלוש תרנגולות, כל יום חמישי הולכים לשוחט, שוחט לנו את התרנגולת, מביאים את כל האורחים, שבת מביאים איזה עשרים אורחים גומרים תרנגולת שלמה, אני הייתי הולך לשוחט, ואתה רואה אותה מפרכסת, עפה, רצה, חמש דקות היא עפה, היא עוד חיה.

והרמב"ם אומר אפילו שוחטים שני סימנים אז אדם יכול לחיות, לא צריך להתבלבל, הוא יכול לחיות, אין עיר מקלט, הרוצח

מהמים, כדי שאשה תפקד היא צריכה להתחתן, אבל אצל יעקב לא היה דבר כזה, כולם נפקדו מהמים, כמו ר' זירא האמא נפקדה ממלאכים, כתוב רב פפא, [אמו נפקדה מ]מלאכים, אליהו הנביא, לא היה לו אבא, אמא נפקדה מהמלאכים, אז ר' זירא נכנס לתוך האש, אם האמא נפקדת ממלאכים היה יכול להיכנס לתוך האש, הוא גם מלאך.

אז אם אדם זוכה שהאמא נפקדת ממלאכים, כמו ר' זירא, כמו יונתן בן עוזיאל שהיה מוקף באש, כמו דבורה הנביאה שהייתה מוקפת באש, יעל הייתה מוקפת באש, [דבורה] אשת לפידות, כל אשה יכולה להיות מוקפת באש, אשה פעם הייתה נביאה, כתוב 600 אלף נביאות.

אז אם האשה נפקדת ממלאכים, או נפקדת ממים, רק שותה מים, היא לא צריכה להתחתן היא רק שותה מים, אז הכבשים פטורים משחיטה [כיון שכל הולדתם מהמים].

יש כבשים ויש עיזים ויש שוורים אותם צריך לשחוט,

את הדלת אז נכנסה רוח והיא
גרמה לחלל להיפטר - הרוח
שנכנסה.

(אז לכן אם רוצים לשחוט מישהו צריכים
לסגור טוב את החלונות קודם, את הדלתות,
רק ככה אפשר ללכת לעיר מקלט... אם
אדם רוצה ללכת לעיר מקלט, הוא צריך
לשחוט מישהו מקודם, הוא לא יכול להנות
מהזכויות...), אמו של כהן גדול
מביאה לו מרצדס, מביאה לו
יכטה, מביאה לו מטוס פרטי,
מה שהוא מבקש רק שלא יתפלל
שהכהן הגדול ימות, כי הכהן
הגדול אומרים שהוא אחראי על
הכל, כי אם אדם רואה שקורה
משהו.

כמו עכשיו נפטרר שלושה
בחורים ממש צדיקים, ממש אי
אפשר לתאר, הם היו כאן
אתמול, הם סיפרו על נחמן
ואזנה, אז הם נסעו לפני חודש

לא חייב על רציחה, רק אם
הנרצח בבית משיש, אם יש בית
עם חלונות אז הוא לא חייב, אם
אדם שחט מישהו, אז הוא צריך
לסגור את החלון טוב, השארתם
פתוח את הדלת שם, אז זה יהיה
בעיה, אם נשחט מישהו עכשיו,
אז אי אפשר עיר מקלט, כי אולי
נכנסה רוח, אז צריכים לסגור
טוב את החלונות, ולראות שלא
יכנס רוח, כי אולי הרוח שבאה
מהחלון הרגה אותו, אז צריכים
בית של שיש, אין חלונות ואין
דלתות. ורק בית של שיש אומרת
הגמרא אז אתה הולך לעיר
מקלט, אז אני אומר שהשחיטה
גרמה, אבל אם אתה שוחט בן
אדם ויש חלון והדלת פתוחה אז
אין עיר מקלט, איך אני אלך
לעיר מקלט, איך יתכפר לנו
הרציחה, נגיד בגלל שהוא פתח

לעורך דין, אז הוא לא הסכים לצאת מהאוטו, הנחמן הזה - שלצערנו אין לנו אותו היום - אז הוא לא הסכים, הוא אמר אני לא רוצה לדרוך על אדמה טמאה, תביאו את כל המסמכים לפה אני אחתום, אני לא רוצה, אני לא עולה את המדרגות, אני לא מוכן לדרוך על אדמה טמאה אני לא מוכן.

הוא שבר שאומי לכל אחד, הולך מבחור לבחור שובר את השאומי, מבחור לבחור משכנע אותו, בחור אחד [ואזנה] אמר לו עכשיו שברת את השאומי עכשיו תראה ניסים ונפלאות, אחרי יומיים האוטו שהוא נסע בו התהפך הוא יצא בלי שריטה, הוא אמר עכשיו אתה תיסע לאומן, יש לי צו עיכוב, אתה שברת שאומי המחשבים לא יקלטו אותך, הוא נסע, עבר, היה שבוע באומן חזר, שום מחשב לא קלט אותו, בזכות שהוא שבר את השאומי.

דבר ראשון לשבור את השאומי, את הסמרטפון, את האייפון, אפשר להשתמש בטלפון כשר, רק להגיד שלום לאמא לאבא, זה

מה שצריך לא צריך לנהל משא ומתן, לא צריך לנהל עסקאות, יכול להיות מיליונר בלי [סמארטפון], עכשיו מראים המון עשירים שעם טלפון כשר מנהלים את העסקים שלהם, מרוויחים מיליארד דולר ביום, אם אתה קונה עכשיו באר [נפט] בכוויית, (הייתי באבו דאבי, קניתי באר, מיליארד דולר ביום בסוף דוד לקח לי אותה, אמרו שיתחו אותה, שזה יכניס שני מיליארד ביום, בסוף הכל התמוטט שם, הכל שקע, עכשיו אני לא יודע את מי לתבוע, את דוד או את איציק, נראה, נשאל את העורך דין מה לעשות...) אז על כל פנים היה לי באר נפט באבו דאבי, הייתי שם, נסענו שם עם בסנסון נסענו שם עם אברהם אזולאי, (רצייתי לנסוע איתך גם כן, חיפשתי אותך...) אז נסענו לקנות באר נפט, קנינו באר נפט, אז אתה עושה מיליארד דולר ליום, כפול שנה, זה 365 מיליארד, בשנתיים זה כבר אלף מיליארד, אלף שלוש מאות מיליארד, אז אדם יכול [להרוויח מיליארד דולר ביום בלי סמארטפון], אדם זוכה.

אז עכשיו סיפרנו על הגביע [של יוסף, שהאחים אמרו לו:] אז מה אתה בוכה על הגביע, נקנה לך גביע, דוד יביא לי גביע, ואני אביא

אתה רואה שזה יוסף, איך אתם לא חושבים שזה יוסף, יוסף עומד מול הפנים שלכם, [והם לא ידעו שזה יוסף והם] אומרים לו: כן, טרף טורף יוסף, אתה לא יודע מה שקרה לנו, היה לנו פעם אחת, [וכמו שאמר יעקב:] ויצא האחד מאיתי, טרף טורף ולא ראיתיו עד הנה, ועכשיו תקחו גם את זה מעם פני, וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה, ואני אבוא אל עבדך אבי, והנער איננו איתי, יעקב פתאום יראה שאנחנו באים בלי הנער (- בנימין) הוא אפילו לא ישאל מה קרה, ישר הוא ימות, "וַיִּנְפְּשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ" (בראשית מז, ל), וראה ואין הנער ומת, ברגע שהוא יראה

ליוסף גביע. יוסף אומר: לא, זה גביע שמנחשים איתו, הנה, אני אתן מכה לך, [ואני יודע שלך] קוראים ראובן, לך שמעון, לך נחמן, לך יוסף, הנה אברהם, כל אחד הוא יודע את השם שלו, יוסף אומר להם אפילו איזה בובות היה להם, איזה עריסותיכם, ואיזה עצים, ואיזה בובה של נמר, בובה של גדי, בובה של אריה, בובה של תנין, כל מיני צורות של בובות, כל סוגי הבובות הוא אמר להם, איזה בובות תלו להם בעריסה, תלו להם במיטה, הוא סיפר להם על הבובות.

[ובאמת קשה על האחים, הרי] הגביע לא יכול לדעת איזה בובות היה, אז

על הארץ, 22 שנה! אין לכם רחמנות על אבא שלכם? הייתם אומרים לו את האמת, בסדר, מכרנו, עשינו טעות, היה הולך ופודה אותי, מה זה בעיה, [יוסף] כזה יפה תואר, "וַיְהִי יוֹסֵף יָפֵה תֹאֵר וַיְפֵה מְרֹאֶה" (בראשית לט, ו), אז מי קונה אותו? [וודאי שרק] אחד השרים קונה אותו, או שר הטבחים או שר האופים או שר המשקים או שר התליינים, שר הטבחים הוא היה התליין הראשי, אני אלך מאחד לאחד, אני אבוא לפרעה, אני יגיד פרעה תברר מי קנה את הבן שלי, נותן לך מיליון דולר, מיליארד דולר, כמה שהם יבקשו הוא מוכן, ליעקב חסר כסף? יש לו את הכסף של כל העולם - לצדיק, אני אתן לך כמה כסף שאתה רוצה, תגידו [ליעקב], תספרו שמכרתם אותי, 22 שנה אתם לא מספרים.

אם היו מספרים הם היו מתים על המקום, כי כולם [חוץ מהאחים לא ידון שיוסף נמכר, וכולם] ידעו שטרפו אותו, טרף טורף יוסף, אם יעקב היה יודע שמכרו אותו לא היה נשאר זכר מכל האחים, כל

שהנער לא נמצא, הוא לא ישאל שאלות, הוא יקבל שבץ, אירוע מוחי, והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה.

[ויהודה מוסיף ואומר:] "פִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת הַנְּעָר" (בראשית מד, לב), אני ערב, אני רוצה להיות העבד שלך, והנער יעל עם אחיו, כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי, אבא ימות על המקום, אתה לא יכול להרוג את אבא, בסדר נהיה עבדים, נהיה ככה, אבל להרוג את האבא, איך אתה יכול לעשות כזה דבר, אתה מלך של חסד, [אמרת] "אֶת הָאֱלֹקִים אֲנִי יָרֵא" (בראשית מב, יח), איפה היראת אלוקים שלך? אני אבוא בלי הנער, אבא ימות תוך שניה, ואיך אראה ברעה אשר ימצא את אבי, אבא ימות על המקום, עד כאן, לא יכול יותר, אי אפשר, יש גבול לכל דבר, יש קו אדום.

[וא:] יוסף אומר אני לא מוכן יותר לשטויות שלכם, תגידו איפה אבא? אבא חי? איפה אבא? אתם אומרים שאבא לא יכול בלי הילד, איך אבא יכול בלעדי? אותי מכרתם אבא, כבר 22 שנה לובש שק ואפר, יושב

בפנימיות הגוי לא מסוגל להתחלק עם עוד משהו, אין דבר כזה, כל דבר הוא רוצה תמורה, הוא נותן לך חתיכת בשר הוא רוצה אלף דולר, הוא רוצה שתסדר לו משהו, תעשה לו איזה פרוטקציה, הוא לא יכול לתת בחינם בשום אופן, גוי לא מסוגל, אז לכן אפילו הוא אומר שלמים זה נהיה עולה.

אז עכשיו אנחנו מדברים על האחים שהאחים מכרו את יוסף בשביל זוג נעליים, כתוב "וְאֶבְיֹן בְּעֵבֹר נְעָלִים" (עמוס ב, ו) כתוב פעמיים זוג נעליים (עמוס ב, ו; ח, ו), היה פה אביחי אתמול, הוא היה כאן נכון? צעקתי עליו איפה היית, איפה היית במכירת יוסף, יש לו חנות נעליים, אם הוא היה נותן נעל אחת בחינם, היה נותן שני נעליים בחינם, לא היו מוכרים אותו, מה ליוסף אין נעליים? הולכים בלי נעליים? אלא כל האדמה זה קודש קודשים, אנחנו בארץ ישראל אנחנו בעולם האצילות, שהיו כאן האבות זה היה עולם האצילות, עכשיו זה עולם היצירה, בזמן האבות זה היה

האחים היו מתים תוך שניה, 12 אחים היו מתים חוץ מבנימין, שמעון היה מת, מי מכר אותו? שמעון, כל זה שמעון עשה.

לכן שמעון היה לו 24 אלף שחטאו [בשיטים], והם התגלגלו [בתלמידין] ר' עקיבא, ולא נהגו כבוד זה בזה, כתוב ביבמות ס"ג עמוד ב' לא נהגו כבוד, כי הם היו גלגולים של שכם, היו גלגולים של גויים, [שכיון ששמעון הרג את בני העיר שכם שלא כדון, כאשר הזכיר בתחילת השיעור, נגזר שכל 24 אלף בני העיר יתגלגלו בורעו, ולכן נכשלו שלא כבדו זה את זה], הגוי הוא לא נוהג כבוד, הרמב"ם פוסק בפרק א' מעשה הקורבנות שאפילו גוי אומר [על קרבן] שלמים, זה לא יכול להיות שלמים, זה עולה, כי הוא לא מסוגל לתת לשני לאכול, שלמים צריכים להתחלק עם כולם, הגוי לא מסוגל, הוא מוכן להביא עולה לה', אבל שהשני יתחלק בכסף שלי, בעולה שלי, בקרבן שלי, בכבש שלי, אפילו הוא יגיד שלמים זה עולה, כך אומרת הגמרא בזבחים, ופוסק את זה הרמב"ם בפרק א' מעשה הקורבנות, שאפילו הגוי יגיד שלמים זה יהיה עולה, כי

קודש קודשים, הם לא הרגישו קוצים, לא הרגישו ברקנים, לא הרגישו שום דבר, הלכו יחפים וצעקו לה', ורק התפללו, והכל היה בקדושת קודש קודשים, כל ארץ ישראל, לפי הקדושה הם ידעו איפה זה ארץ ישראל, עד איפה אפשר ללכת, [וכיון שמכרו את יוסף ירדה ארץ ישראל מקדושתה וכבר לא זכו לא להרגיש קוצים וברקנים, היו צריכים למוכרו עבור נעלים].

כתוב ברגע שהיה מכת ארבה ידעו איפה זה מצרים, כי היה [למצרים] מחלוקת עם כוש וסודן וטריפולי, אמרו זה שייך לי, וזהו, אז לפי הארבה ידעו, כי הארבה היה רק בגבול מצרים, ו[יותר] לא היה שום סכסוכים, ידעו איפה גבול מצרים, והצפרדעים בגבול מצרים,

הכינים בגבול מצרים, כל האדמה נהפכה לכינים, אז בזמן עשרת המכות אז התברר איפה הגבולות, 400 פרסה על 400 פרסה זה כל סודן, כל כוש, כל טריפולי, זה 2000 ק"מ, 400 פרסה, כל פרסה זה חמש ק"מ, אז 2000 ק"מ על 2000 ק"מ זה נקרא מצרים, וזה הטומאה הכי גדולה, ושם אסור לגור מרוב הטומאה, ולא תשובו בדרך הזו עוד, אסור לשוב בדרך הזאת, אסור לרדת למצרים, [במלחמת יום כיפור] כבשו את מצרים, הגיעו עד הקילומטר ה-101 [מקהיר, המפקד] היה אריק שרון, רצו להיכנס לתוך העיר, אבל אמרו זה כבר לא כדאי, עצרו בקילומטר ה-101, זה נקרא גרוד 101, אז זה

קודש קודשים, הם לא הרגישו קוצים, לא הרגישו ברקנים, לא הרגישו שום דבר, הלכו יחפים וצעקו לה', ורק התפללו, והכל היה בקדושת קודש קודשים, כל ארץ ישראל, לפי הקדושה הם ידעו איפה זה ארץ ישראל, עד איפה אפשר ללכת, [וכיון שמכרו את יוסף ירדה ארץ ישראל מקדושתה וכבר לא זכו לא להרגיש קוצים וברקנים, היו צריכים למוכרו עבור נעלים].

כתוב ברגע שהיה מכת ארבה ידעו איפה זה מצרים, כי היה [למצרים] מחלוקת עם כוש וסודן וטריפולי, אמרו זה שייך לי, וזהו, אז לפי הארבה ידעו, כי הארבה היה רק בגבול מצרים, ו[יותר] לא היה שום סכסוכים, ידעו איפה גבול מצרים, והצפרדעים בגבול מצרים,

אבל הפשט הוא [שמלו את בני העיר שכם והרגו אותם כיון שאם היו באים להרוג רק את שכם בן חמור] כולם היו באים להגן, אם היה נפתח מלחמה אז כולם היו באים למלחמה להילחם לטובת שכם, שכם בן חמור.

יעקב [הוכיח את שמעון ולוי על שהרגו את בני העיר שכם], רצה בהדברות, אני אדבר איתם, אני אבוא, אני אתחנן, אני אדבר עם האבא, עם הסבא, עם השייח' שם של המקום שישחררו אותה, אני אדבר עם השייח'.

הרב גרוסמן הוא נסע שם לר' חנינא בן תרדיון, איזה כפר זה נקרא? סחנין, אז אני נסעתי לסחנין לשחרר מישהו, לקחתי איתי את דוד בן עמי, כי הספרא דדיינא של הבר"ץ, איך קראו לו? תש"ל זה היה, [עבר] כבר 50 שנה, אז אחייני שלו הוא הלך לסחנין לכנסיה שם והתנצר, אז נסענו לסחנין לשחרר אותו, אבל לא הצלחנו להיכנס לכנסיה, אז הלך הרב גרוסמן והתלבש במדים של שוטר עם אקדח, רץ לשייח' בסחנין אמר אני רוצה לבקר אותך, הוא רק אמר רוצה

גדוד 101. אז ה' לא מרשה לכבוש את מצרים מרוב הטומאה שיש שם.

אז עכשיו יהודה שואל כמה רחובות יש כאן [במצרים]? 12, אז כל אחד יקח רחוב אחד, אבל שניים היו בשבי, בנימין ושמעון בשבי, אז נשאר לנו תשע, יוסף הוא המלך בנימין הוא שבוי, שמעון עדיין לא משוחרר, עדיין הוא כלוא, עדיין הוא בחדר מיוחד, הוא כבר לא בכלא, אבל הוא בחדר מיוחד, הוא לא נמצא עם האחים, הם נשארים תשע אז חסר לנו אחד, יהודה אמר כל אחד יקח רחוב אחד, ואני לוקח שלושה רחובות. אמרו לו מצרים זה לא שכם, שכם הרגנו 24 אלף ולא היה כלום.

אז אמר את זה נחמן הלוי שלכן הם מלו את בני העיר שכם מקודם, למה הם מלו, מה הם מפחדים מהם? אלא הם רצו שהם יהיו יהודים, אם יהיו יהודים כבר לאף אחד לא יהיה אכפת [שהרגו אותם], אם הם גויים אז יבואו כולם להילחם, יבוא ביידן, יבוא כולם, אני לא מרשה, הם חפים מפשע.

לו עכשיו ערב יום כיפור, אין לי זמן לחכות לך, אני רוצה שתבוא אחרי, אני עכשיו נוסע למגדל העמק, אני רוצה לראות אותך לפני השקיעה במגדל העמק, היה כבר 3 אחה"צ, 3 שעות לשקיעה, כך היה, הוא הגיע, הוא הגיע האחיין הזה. אז השייח' אמר לו איך מגיעים לכנסייה, עם איזה שיירה, הוא נכנס לשם, ראה אותו רועה את הכבשים, עסק במרעה, וככה הוא שחרר אותו, הוא בא אחריו.

אז אני אומר יעקב, חיפש דרכים דיפלומטיות לדבר עם האבא, עם הסבא, עם השייח' של המקום שישחררו אותה, שזה הבת שלי, הוא לא מוכן להרוג 24 אלף איש, שמעון ולוי היו ילדים בגיל 13 יש פה חידושי הרי"ם, שם הוא אומר זה היה הדרשה של הבר מצווה, המחלוקת של הרמב"ם והרמב"ן, לפי הרמב"ם הם חייבים מיתה [על חטא דינה], כי זה גזל, בן נח לא חייב על פנויה, אבל הוא חייב על הגזל, מה אתה גוזל ילדה, היא הייתה חטופה שבוע, אז לוי היה 13, שמעון

לבקר אותו, זה היה ערב יום כיפור שהוא הגיע, אנחנו הגענו, זה היה יום האדמה, יום קודם היה שם פרעות, הכל, נכנסו לתוך הכפר זרקו עלינו כאלה אבנים, כאלה סלעים, דוד בן עמי ואחד בשם משה, משה הזה הלך לירדן [-], אז על כל פנים נכנסו לסחנין, וזרקו עלינו אבנים ממש, סלעים ממש. היינו עם דוד בן עמי, חבל שהוא נפטר, אחרת הוא היה מספר את כל הסיפור.

עכשיו שאלתי את הרב גרוסמן איך היה הסיפור בדיוק, שהיינו ברחוב שחל, שם הבת שלו גרה, בשחל, אז אמרתי לו תספר לי את כל הסיפור על סחנין כהוויתו, אז הוא אמר לי שהוא בא עם מדים של שוטר עם אקדח, באתי לשייח' ואז הוא אמר לי שעכשיו יש בדיוק שיירה לראש ההר בסחנין, שם הייתה הכנסייה, ופעם ביום יש כזו שיירה שמביאה לשם אוכל, מה שצריך, בגדים, ואז הוא הצטרף לשיירה הזאת, השייח' נתן לו את הרשות, ואז פגש אותו (- את אותו יהודי שהתנצר), והוא אמר

עזבו אותה, אף אחד לא רצה להתחתן עם מצריה.

והטורקיות עוד יותר גרועות, הם כולם מליארדיסטיות, הטורקים הם החזיקו את ארץ ישראל, הטורקים, ואמסטרדם החזיקו את האשכנזים, והטורקים החזיקו את כל הספרדים, היה מגיע כסף והיו צריכים לדעת איך להעביר את זה, כי הטורקים גם לקחו את הכסף, וגם שמו את השליח במאסר עולם, עשר שנים בבית סוהר, להעביר את הכסף זה היה סכנה להיות בבית סוהר, להיות עבד לטורקים, עבודת פרך, וגם המשטרה לקחה את הכסף, היו צריכים לדעת איך להבריא.

הרבי'ה אומר בדיוק אני הגעתי אני הברחתי את הכסף, הרבי'ה היה המבריא הראשון, הוא גם היה חטוף וגם היה מבריא, הוא גם היה מהחטופים, הוא היה בחאן יונס, הוא היה בחטופים, חטפו אותו, העזתים חטפו אותו, אז הגיעו העזתים, העזתים חטפו אותו, חטפו אותו בעכו, הוא עלה בטעות על אוניית מלחמה

היה 13 ותשע חודשים, כל אחד היה מבוגר מהשני בתשע חודשים, אז הם עשו בר מצוה ביחד, עשו בר מצוה לשמעון ולוי וזה היה הדרשה שלהם, אמרו עכשיו אנחנו הולכים להרוג את כל שכם, אחותנו חטופה, דינה חטופה, היא מהחטופות, אין זמן עכשיו למשא ומתן, יבוא בידן.

וחוץ מזה היה לה דרכון טורקי, צריכים לדעת שהיא הייתה טורקיה, אני בכלל נגד טורקיות, הוא שאל אותי בכלל על השידוך, אליעזר, אני גלגול של אליעזר עבד אברהם, אז אני זוכר שהוא התקשר אלי, היה לו טלפון כשר דווקא, הוא התקשר אלי, ואמר לי תשמע, מצאתי פה שידוך טוב ליצחק, עוד מעט יהיה פה אירוסין, היא לא טורקיה נכון? והיא גם לא מצרית, כי אני לא סובל לא טורקיות ולא מצריות.

אז היא נולדה בחרן דינה, מרים נולדה במצרים, בקהיר, גם הייתי נגד השידוך [שכלב בן יפונה התחתן עם מרים], כתוב עזובה, כולם

ערבית, הוא היה צריך לברוח מעכו.

היה [אדמירל אנגלי] הוריישו נלסון, הוא איבד את היד הוא איבד את העין, את היד הוא איבד

[בטנריפה, אחד מהאיים הקנריים] במלחמה במצרים הוא איבד את העין, בהתחלה הוא איבד את היד, אחרי זה את העין, הוא שכב בנאפולי חצי שנה, והוא קיבל את האדמירל, איך הוא קיבל את האדמירל, הצי של אנגליה הוא ה[-] לכל הצי של נפוליון, הוא הגיע עם כמה אוניות בודדות, ונפוליאון הגיע עם 400 אוניות, ו[נלסון] הוא הטביע לו את כל הארבע מאות אוניות, לא השאיר אוניה אחת, כל אוניה מאה חיילים, אז זה 40 אלף חיילים, ואחרי זה נפוליון כבר לא יכל לכבוש כבר, הוא לא יכל לכבוש את הארץ

להתקדם, אין אוניות, לקח לו חצי שנה להגיע לעכו, ובחצי שנה הזאת הגיע רבנו והוא עצר אותו.

מוצארט הוא נפטר בגיל 36, ולא היה לו להלוויה, לא היה כסף לקבור אותו, הוא המלחין הכי גדול מכל ההיסטוריה, מבריאת העולם, בגיל שלוש הוא כבר קלט את כל הסימפוניות, כי הכל היה נשאר בכנסייה, והיה אסור להעתיק את זה, והוא קלט את כל הסימפוניות, את כל הקומפוזיציות הוא קלט, והוא כתב את הכל בתווים, [-] ואז הוא נהיה חרש [-], אחד קינא בו הרעיל אותו, הוא נפטר בגיל 36, קברו אותו בבית קברות בין עניים, עד היום לא יודעים איפה הקבורה שלו, כי קברו אותו במקום נידח, בית הקברות בצד, באיזה מקום, [-] הוא ידע את כל הסימפוניות בעל פה.

אז עכשיו מדברים על זה על הוריישו נלסון, יש שם את הספר מאה גיבורים על הוריישו נלסון, שהוא הטביע את כל הצי של נפוליון, ואז הוא נהיה אדמירל הראשי של כל צבאות אנגליה, ועכשיו נפוליון לא יכול

הנה, נלסון הוא כבש את ארץ ישראל, הוא הכניע את צבא נפוליון, הוא הכניע את נפוליון, נפוליאון בא לכבוש את עכו, אם הוא היה כובש את עכו אז לא היה שום דבר [עומד בפניו], הוא

ארץ ישראל כובש את כל העולם, כל הוויכוחים למי שייך ארץ ישראל, עכשיו קנדה הפסיק לשלוח נשק [לישראל], אמריקה אמרה אסור להשתמש בנשק שלה [נגד המחבלים בעזה], כי זה הכל שייך לחמאס, ירושלים, אתה סתם פלשתם לכאן, תלכו ליוהנסבורג.

חזרנו לארץ [מיוהנסבורג בקיץ תשע"ו] ב[ג] תמוז והשתחררנו בא' ניסן [תשע"ז], בא' ניסן [שנה קודם] תפסו אותי בתוך הבית חולים, ידעו שאני בבית חולים, נכנסו לבית חולים, הגיע גרוד של חיילים תפסו אותי, וברוך ה' בזכות זה [-].

הצליח לכבוש את עכו, ואז רבנו הגיע לעכו, אז הוא עצר את נפוליון, נפוליון לא יכל לכבוש את עכו, אחרי זה נפוליון חזר בחזרה, [-] שרבנו היה אז [בעכו], הוא אמר לנפוליון אתה לא כובש את עכו לעולם, הוא עמד על החומה עשה לו ככה (סימן בידו הקדושה שיעצור), הוא לא נתן לכבוש את עכו בשום אופן, לא נתן לא לכבוש את עכו בשום אופן! "וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם", הוא היה אחד מהשבע מלכים, יש שבע מלכים [-].

אז מדברים שרבנו עצר את נפוליון, אם לא רבנו הוא היה כובש את עכו, ואחרי זה כובש את כל העולם, מי שכובש את

הוא (- הגמד שהיה גוי) חרט על היד 'אני לדודי ודודי לי', ראית את החריטה הזאת? אני לדודי ודודי לי, אני רק בעד היהודים, גרנו אצלו 8 חודשים, נחתנו ביוהנסבורג בט"ז תמוז [תשע"ה],

אז זה הדרשה של שמעון ולוי - המחלוקת בין הרמב"ם והרמב"ן, שלפי הרמב"ם כולם היו חייבים מיתה ולפי הרמב"ן.

שיעורי שב"ק פרשת צו, פרה תשפ"ד

אז זרקו את הדם, חצי מהדם זרקו למזבח, חצי מהדם נתנו על האוון ועל הבוהן פה, אז נתנו קודם כל על האוון כי העיקר זה לשמוע, נעשה ונשמע, צריך לשמוע. כי כל רגע אפשר לשמוע את עשרת הדברות לכן שמים את הדם על האוון ואח"כ על הבוהן, גם למצורע וזב, וגם לאהרון ולבנים שלו, למה דווקא פה? כי הבן איש חי אומר שזה הסימנים שיעקב נתן לרחל, אז שרחל מסרה ללאה את הסימנים היא לא אמרה לה שזה סימנים דווקא אלא שיש איזה מנהג כזה לגעת באוון ובבוהן ולכן קראו לרחל גנבת כל החיים, כמו שובו בנים גנבים כולם. מי היה הגנב הראשון הקב"ה, הוא גנב לאדם הראשון את הצלע.

כי לאה לא ידעה בכלל את האמת שרחל מסרה את הכל שלא יהיה בושה ללאה. ורחל לא ידעה בכלל שהיא גם תחתן עם יעקב, כי היה את עשיו, היא חשבה שעשיו יקח אותה אבל היא מסרה את העולם הזה ואת העולם הבא אבל בשביל מה, גם אם לא היה מוסרת אז היה ללאה חמש דקות של בושה, מקסימום הכי הרבה בושה ההכי גדולה זה חמש דקות ואז היא הייתה הולכת אוכלת איזה ביסלי וממשיכה הלאה אז מה קרה ובסדר שהוא יכולה לוותר אבל איך היא יכולה לרמות את יעקב זה לא מצאתי לזה שום תשובה איזה היתר יש לה לרמות את יעקב ולתת לו אישה אחרת שהוא לא רצה אז לאה תתבייש

עשיו, וכדה על שכמה, אבל בסוף התחרטתי כי זה היה חייב להיות אז יצא עשיו שהיה רוצח ורצח את נמרוד, שהוא היה ראש ממשלה, ועוד כמה. אחד מהחטופים קוראים לו נמרוד הם רצחו אותו מזמן גם את החיילים שם עינו אותם עד מוות אז חייבים לנסוע לעזה להוציא את החטופים, כמו שמעון ולוי.

כי שמעון ולוי היו שני ילדים הם הלכו לבד הרגו את כל שכם, אז מוצאי שבת יצאו 100 אוטובוסים של 100 כמה זה?

רגע אחד וזהו היא מוכנה הכל שאחותה לא תתבייש אפילו רגע ויתרה על הכל אבל זה עדיין לא מסביר איך היא יכולה לרמות את יעקב ובמיוחד שכבר נהיה מזה כבר צרות שיעקב רימה את יצחק בכרכות כי זה לא עזר וגם עשיו כבר נולד.

כי אני הייתי נגד השידוך אליעזר הלך לקחת את רבקה אז איך שלבן ראה אותו הוא רץ לקראתו בא להרוג אותו איך דברת עם אחותו בא להגן על אחותו אז אני הייתי נגד, אמרתי שיצא מזה

אומן ראש השנה, אז כבר לא יהיו תקציבים יאכלו רק לחם עם ריבה, ככה היה שיר בישיבות פעם שיש רק לחם עם ריבה לאכול כי [את המילה] ריבה זה אליעזר בן יהודה המציא את זה הוא לא הבין כלום כמו הכומר מטשקנט שסיפרתי לכם שלא ידע מה זה בבא בתרא, כי הוא אמר שהוא יודע את כל הש"ס כי טוביה בייליס הוא לפני מאה שנה הוא היה גר, אבא שלו היה בפרלמנט בארה"ב אז היה עלילה על היהודים כי מצאו איזה ילד חמודי כזה עם פיאות מתוק כזה אז מצאו שדקרו אותו 49 דקירות, אז זה חייב להיות היהודים, כי זה 49 זה 7*7 זה כנגד ספירת העומר, אז [קיסר רוסיה] הוא כבר האמין לזה, הוא אמר נכון לא כל היהודים שמים דם במצות אבל חצי כן שמים. עד היום הגויים לא מעיזים לאכול מצות כי הם אומרים שיש שם דם של גויים, עד היום הם מאמינים שיש דם או ריבה, אז הכומר התווכח על זה, הוא אמר שהוא מכיר את כל התורה של

10,000 אבל לא אחד יותר כי הבטחתי למטרה שלא יהיה אחד מעל המותר, כי עשינו הסכמים, הם אמרו שהכל בטל, שובו בנים אשמים בהכל, אפילו אחד מעל המותר, אז שלא יהיה לי בעיות.

כי כולם פה חטופים בידי היצה"ר כולם חטופים בעזה, כי עזה זה השם שלו, זה שד זה עזה ועזאל, כולם שבויים בידו בעזה, כי עזה הוא היותר קשה מביניהם, הוא היותר חזק, לכן ביום כיפור לוקחים אותו וזורקים אותו לעזאל עם השעיר המשתלח, ככה זה היה עד שמעון הצדיק, אח"כ השעיר כבר היה מטפס ועולה, השעיר המשתלח, והיו אוכלים אותו, כי מכרו את הצדיק, אז כבר שום דבר לא עזר, כי אם מוכרים את הצדיק, אז זה כבר לא עוזר כלום, אפילו יום כיפור. כי שמכרו את יוסף הצדיק אז אין כלום עכשיו.

ביום שני סוגרים את כל התקציבים של הישיבות, כי מכרו את הצדיק כי סגרו את

בזכות רחל ולאה ובילהה וזילפה. כי זה הר הארבל – מוצאי שבת כולם לנסוע לארבל, יש שם את הקבר של דינה ליד, כי הר הארבל זה גימטרייה של ארבע באמהות, כי הר זה 205 ארבל זה עוד 233 זה 438. אז מורידים 238 כי זה גימטרייה רחל, נשאר 200. זה זילפה זה 122 ועוד בלהה 42 הגענו 164 זה לאה, ואחרי התפילה יעשו את החשבון איך זה יוצא.

אז הכומר לא ידע מה זה בבא בתרא. כמו בן יהודה טיפש הוא

היהודים, כל הש"ס. אז [הרבמזא"ה ראשי תיבות מזרע אהרון הכהן] שאל אותו אתה מכיר את בבא בתרא, הוא חשב איזה סבתא, כי בובא זה סבתא הוא אמר אולי שרה אולי רבקה.

כי הכל זה בזכות האימהות כי זה בעיה בן אדם קונה שפחה היא לא רוצה לעבוד אז משחרר אותה, כי יעקב התחתן עם בילהה וזילפה אבל זה היה מאוחר רחל ולאה, כי בילהה היא האחור של רחל, וזילפה היא באחור של לאה, כי הכל זה

יצחק סיפר כשזה הגיע לאומן אז נהיה מזה ממש פורים גדול, זה היה איזה בדיחה כמו פורים-רב כמו אצל בעל ההפלאה, הוא כותב על זה שרבה שחט את ר' זירא אז כי רבה למד הלכות שחיטה, כמו בזימבבוה יוסי שור למד הלכות שחיטה אז רצו לעשות ניסויים לנסות. אז הוא למד את הרמ"א בסימן ט' שאפשר לשחוט בסכין מלובן, רק צריך לעשות את זה מהר שלא ישרוף את הסימנים, אז ר' זירא הגיע, אז הוא אמר לו ברוך הבא, ויבוא ר' זירא. בוא נעשה ניסוי נשחט אותך, אז הוא הסכים שיישחטו אותו אז אפשר לעשות את זה אבל בתנאי שידעו להחיות מתים. כי כל שובו בנים יכולים להחיות מתים, כל שובו בנים יכולים להזיז את השמש. מישהו הזיז ביום חמישי זה אתה? זה הכל היה חידוש בפורים-רב, כתוב בטור סימן תכה' סעיף ב' אם בן אדם הרג את חברו בפורים אז הוא פטור אז הוא אמר בוא

המציא שריבה זה ריבה כי הוא ראה שכתוב בגמרא ריבה מיני מרקחת אז הוא הבין שריבה זה מה שעושים ממנו מרקחת ופירות, אז עכשיו יצטרכו בישיבות לחזור לאכול רק ריבות.

כי מכרו את ברסלב, לא יודעים שהכל זה בזכותם, בכל ישיבה יש איזה ברסלב אחד שקם חצות ועושה שעה התבודדות ונוסע לאומן לר"ה שכל הישיבה רק בזכותו, כמו ר' ישראל, הסבא, שהגיע אליו ר' שלמה אליעזר אלפנדרי, הוא היה מטורקיה, אחרי זה הוא בא לטבריה, הוא היה בן 115 הוא בא לטבריה לר' ישראל (הרב לא סיים כנראה התכוון על זה שבא לטבריה ואמר לכולל שלא רצה לשלם לו שהכל זה רק בזכותו. הגהת הרב: הכפילו לו את המשכורת משל כולם)

כי הסבא קדישא הוא היה גר אצלנו 3 שנים בבית, הוא סיפר לי על הפיתקה הוא ידע שזה שטויות, הוא אמר לי שהוא יודע שמישהו כתב לו את זה, הוא שלח את זה לאומן, אז ר' לוי

שהיו לומדים בתוך האש והאש הייתה מקיפה אותם אפילו ר' אבהו שהוא אמורא כתוב בשי"הש (נ"ב פרק א דף יא) שירדה אש מהשמיים והקיפה אותו שם — לחרוז בחרוזים שצריך לחרוז את הדברי תורה לחרוז לחבר לשזור אותם ממקום למקום לפלפל בהם שהעיקר זה הפלפלתא דאורייתא, ללמוד דבר מתוך דבר, ודבורה הנביאה ג"כ הייתה מוקפת באש ירדה כל הזמן אש מהשמים כי דבורה שברה את השיומי שלה, כי כל מי שישבור את השיומי שלו יהיה מוקף באש, מי שישבור את הסמרטפון שלו יהיה מוקף באש, כמו יהונתן בן עוזיאל שירד אש מהשמיים - נוסעים לעמוקה רואים אש שיורד מהשמים כל עוף שעף היה נשרף כל התרנגולים נשרפו שם, אז שהליטאים לומדים את זה הם מתפלפלים מי חייב על התרנגולים והעופות שנשרפו.

כי הם כבשו את עזה ואת חאן יונס אבל את רפיח הם לא

נבדוק, תגיד לי אם קודם הליבון ושורף את הסימנים, או הסכין שוחט. כי הרמב"ם אומר שזה כשר בהלכות שחיטה ... שאם שחט בסכין מלובן זה כשר, אבל הטור כותב בשמו שזה אסור, זה קשה כנראה היה לו גירסה אחרת ברמב"ם בגרסאות שלנו כתוב שהרמב"ם אמר שזה כשר. הרמ"א אומר בתנאי שזה יהיה מהר, כי עכשיו זה לפני פסח, אז יש ליבון אז צריך לדעת אם שוחטים בסכין שהוא מלובן אם זה כשר, הכל ההפלאה כותב אבל רק שזה בפורים רב. אז הוא שאל את ר זירא, אני רציתי לחדש שזה... כי הוא נכנס לאש כל 30 יום אבל בזבחים סב, כתוב זה בזנסון יודע הוא הראה לי את זה, שיש ר זירא אחד של שמואל ואחד של רבה, אז זה ר זירא שהיה נכנס לאש כל פעם הוא היה עושה מדורה נכנס לתוכו להגיד תהילים, בנאדם צריך להכנס לתוך האש לעשות מדורה להגיד תיקון הכללי בתוכו לבדוק אם הוא נשרף כי כל פעם היה יורד אש מלמעלה

צריך למסור את הכל שלא
לבייש את השני אבל זה לא מובן
איך שהיא יכלה לרמות את
יעקב? יתגדל ויתקדש

אחד שאל האם שתמר רימתה
את יהודה זה לא אותו הדבר?
הרב ענה אצל תמר זה היה היא
ושני תאומים בבטן שלה, אז היא
הייתה נשרפת שלא לבייש את
יהודה אבל זה משהו אחר, כי
היא הייתה מוכנה למות, אבל זה
זכותה, זה לא אסור על פי הלכה
אבל פה היא רימתה את יעקב,
והיא לא ידעה שהיא גם תתחתן
איתו היא מסרה הכל גם את
העוה"ז וגם את העוה"ב גם
תמר. לומדים שצריך למסור את
הכל רק לא לבייש את השני.

אחרי התפילה כולם יגידו 7
תיקון הכללי שהרב יוכל לרדת
לסעודה שלישית למטה.

כובשים, והם לא נכנסו וגם לא
יכנסו לשם לעולם, כי ביידן לא
מסכים, כי התקשרתי לביידן,
אמרתי לו שרק נוריד מרפיח את
הריש מה ישאר? פיח אז הוא
אמר לי שהוא יחשוב על זה אבל
בינתיים ייהרגו עוד 1500
יהודים כמו בשמחת תורה, אז
התקשרתי לבלניקן, הוא יהודי
דווקא אז הוא אמר שעל כל
חטוף שיוציאו ייהרגו אלף
יהודים אז ביבי כבר הסכים על
זה וגם שר הבטחון גלנט אבל
הרמטכ"ל הרצי הלוי אמר שהוא
לא מסכים אלף רק שמונה מאות
יהודים, כי כל השבויים
שהשתחררו בעיסקת שליט, הם
עשו עכשיו את הרצח בשמחת
תורה, הם הרגו 1500 יהודים,

אז רחל ויתרה על הכל רק שלא
יגיע איזה בושה לאחותה, כי

והתקדשתם

ילדים טיפשים?! – כי הבאת אותם בתאווה

יגבר איש לקיים מצותו דָּבַר לחשב" – כל אחד יתאמץ, יתאמץ לחנך את אשתו לחשב מחשבות טהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם", שום מחשבה זרה, כי זה בעילת זנות – אם אדם מכונן לתאווה, מכונן ליצר הרע, אז זה בעילת זנות, זה לא משנה אם זה אשתו / זה לא אשתו, זה נקרא "בעילת זנות".

"וחובלים הם בבנים, ונולדים חטאים וטיפשים". נולדים ילדים טפשים. אדם לא מבין: למה ילדתי ילדים טפשים? הרי אני הכי חכם בעולם, למה יש

ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב" – כל אחד יתאמץ, יתאמץ לחנך את אשתו לחשב מחשבות טהורות, ואז הילדים יגדלו, יגדלו לתורה, לתעודה, לתפלה, לקדשה, ליראת שמים. כל אחד יחנך את אשתו שצריכים בזמן היחוד, בזמן היחוד וכונת הזוג... כי כל הנישואין זה רק כדי להביא את מלך המשיח¹. כל הנישואין זה רק מטרה אחת: להביא את מלך המשיח! זה הנישואין, אין שום [מטרה אחרת], לא תאווה ולא יצר הרע.

"א" לזאת, לו בכח ולו בחיל

מוראי מקומות והערות

מחמת שאנו יודעים ומאמינים שענן זה בשרשו הוא גבוה מאד מאד פידוע, ויהיה נולד מזה ישראל שיקדשו שמו כנ"ל, עד שיצאו צדיקים גדולים עד שיבוא משיח מדורותינו שיתקן הכל, וזה עשר שמחתנו, ומזה ודאי יש לנו לשמח הרבה על התחינה.

¹ לקוטי הלכות הלכות שבת ו' כ"ג

כי באמת כל השמחות ששמחין על התחינה הוא פליאה לכאורה, כאשר שמעתי זאת בפרוש מפיו הקדוש, שאמר, שאין העולם יודעים כלל מה זו שמחה שזה נושא זאת, כי בודאי אין ראוי לשמח על ענין זה. אך באמת עקר השמחה של חתונה הוא שמחת ישראל, שעקר שמחה דקדשה הוא

והיא תרצה קדשה, היא יש לה איפונים, והיא מחפשת חברות רעות, היא מחפשת איפה לעשות עברות, והיא בורחת מהבית... והוא לא מבין מדוע, כי אתה ילדת אותה עם יצר הרע – אז היא כלה יצר הרע! אז היא ממשיכה את היצר הרע שלך.

אדם צריך לדעת שייצר הרע זה אנס, פי כל היחוד זה לא בשביל היצר הרע, זה בשביל להביא את משיח, בשביל להביא ילדה קדושה, ילדה טהורה כמו דבורה הנביאה – שהיא תהיה אש להבה, שהיא תראה את ה' פנים אל פנים כל דקה.

והם חובלים בילדים שלהם, ויוולדים בנים זרים, בנים טפשים, בנים חטאים, הילד נולד טפש, צריך חנוך מיוחד, בית ספר מיוחד, סלם, רב שיח, כל מיני... יש היום הרבה בתי ספר, כל יום פותחים עוד בית ספר לילדים הטפשים האלה, שאולי יבינו, שאולי יבינו מה זה "קמ"ץ", שאולי יבינו מה זה

לי ילדים טפשים ופושעים? כי אתה לא כוננת לשם שמים! כוננת לתאווה שלך – יצא לך ילדים טפשים.

כי לפי הכונה אז ככה הילדים. אתה כוננת לתאווה, כוננת על היצר הרע, אז הילדים נולדים כלם עם יצר הרע, הילדים נולדים חתולים כלבים "טפשים משחיתים – כל מום בם". הם נולדים עם כל המומים. אדם לא מבין, למה יש לבנים שלו מומים? למה? למה [הילדים] לא לומדים? למה לא מתפללים? כי כוננת ליצר הרע! כי חשבת שזה מתר, חשבת שהיצר הרע מתר. אדם בא לשבר את היצר הרע, לשבר אותו! אם הוא לא שובר את היצר הרע – יהיה לו ילד טפש, ו"בעילת זנות".

"ונפש" בניהם הם חובלים, ובנים זרים ילדו, רעים חטאים וטפשים". גם רעים, גם חטאים, גם טפשים. הילד טפש, הילדה טפשה... במקום שהילדה היא תרצה צניעות

”חירי”ק”. (שעור מתשפ”ב).

המטרה של שריפת נדב ואביהוא – שיהיה יראה

ממשה הוא רק יסוד אבא, הוא אַחורי שם ע"ב שְׁזָה קפ"ד, י' ה' ו' ה' בַּמְלוּי זֶה ע"ב, וְגַם י', י"ק, יק"ו, יקו"ק זֶה גַם ע"ב אִז הוּא פְעָמִים אַחֲרִים, אַחֲרִים שֶׁל הַמְלוּי וְאַחֲרִים שֶׁל י' ק' ו' ק' אָבֵל הוּא יְסוּד אָבֵא יוֹתֵר גְּדוֹל מִמֶּשֶׁה, מֶשֶׁה הוּא חֲצִי יְסוּד אָבֵא וְחֲצִי יְסוּד אִמָּא.

לְמָה אֶהְרֵן יוֹתֵר גְּדוֹל מִמֶּשֶׁה? אֶהְרֵן עַד גִּיל שְׁמֹנִים וְשָׁלֹשׁ הוּא הָיָה הַנְּשִׂיא, ו[מֶשֶׁה] אָמַר אֲנִי לֹא נִכְנַס בְּרַגְלַי שֶׁל אַח שְׁלִי, אֲנִי מוּכָן לְיֹתֵר עַל הַגְּאוּלָּה, מֵה אֲנִי יִכְנַס בְּרַגְלַי שֶׁל אַח שְׁלִי? בְּשׁוּם אִפֵּן לוֹ הוּא לֹא מוּכָן, רַבִּי נִתֵּן מִבֵּיא אֶת זֶה, שְׁלֹכֵן [-] בֵּינוֹן שְׂאֶהְרֵן וְתֵר עַל הַנְּשִׂאוֹת עַל עִם יִשְׂרָאֵל לְאַחֲיוֹ מֶשֶׁה רַבִּינוֹן הוּא זָכָה לְחֻשֵׁן הַמִּשְׁפָּט, [שְׁמֶשֶׁה רַבִּינוֹן אָמַר:] אֲנִי לֹא נִכְנַס בְּנַעְלַי שֶׁל אַח שְׁלִי, ה' אוֹמֵר לוֹ

וְתִדְבֵר מְרִים וְאַהֲרֵן בְּמֶשֶׁה” (בַּמִּדְבָּר יב, א), שְׁפָכוּ לְאַהֲרֵן דָּם בְּאֵזֶן, לְמָה שְׁפָכוּ לוֹ דָּם? שִׁיתְחִיל לְשִׁמוּעַ קְצֵת, אֶהְרֵן הָיָה בְּטוֹחַ שֶׁהוּא יוֹתֵר גְּדוֹל מִמֶּשֶׁה רַבִּינוֹ, כִּי הוּא הָיָה אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, וְעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וְהָיָה גֹרֵם שְׁלֹכְלָם יִהְיוּ יְלָדִים, אוֹתוֹ דְּבָר גַּם נִדְּב וְאַבִּיהוּא, כְּתוּב בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים הֵם הָיוּ בְּטוֹחִים שֶׁהֵם יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִמֶּשֶׁה, כִּי מֶשֶׁה אָמַר לְאַהֲרֵן הֵם יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִמֶּנִּי וּמִמֶּךָ, מֵה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׂאֵל אֶת מֶשֶׁה? אֲנַחְנוּ יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִמֶּנּוּ.

אִז הוּא מְסַבֵּיר שֶׁם בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים שְׁמֶשֶׁה זֶה יְסוּד אָבֵא וְיְסוּד אִמָּא, יְסוּד אָבֵא זֶה קפ"ד, יְסוּד אִמָּא זֶה קס"א, קפ"ד קס"א זֶה גִּימְטְרִיא מֶשֶׁה, וְאַהֲרֵן זֶה רַק מִצַּד אָבֵא, אֶהְרֵן בְּטוֹחַ יוֹתֵר גְּדוֹל

לא, "וּרְאֵךָ וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ" (שְׁמוֹת ד, יד), [שֶׁהָ צִוָּה בְּנִבּוּאָה אֶת אֶהְרֶן] תְּבִיא כְּנֹר תַעֲשֶׂה תִזְמַרְתָּ וְתוֹצִיא אֶת כָּל הַיְלָדִים מֵהַחֲדָרִים שִׁיקְבְּלוּ אֶת מֹשֶׁה רַבִּינוּ, מֹשֶׁה רַבִּינוּ בָּא וְלֹא רָצוּ לְהֵאֱמִין לוֹ, כָּתוּב "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה" (שְׁמוֹת ו, ט).

אז משה רבינו היה יסוד אבא יסוד אמא – חֲצִי חֲצִי, ואֶהְרֶן הוא רק יסוד אבא, נדב ואביהוא הוא מסביר כאן בפרשת שמני בשער הפסוקים, שֶׁהֵם נֶצַח וְהוֹד, שְׁזָה בְּאַתְגְּלִיא, שְׁזָה יוֹתֵר גְּדוֹל, פְּרִשְׁת שְׁמִינִי "בְּקִרְבִי אֶקְדָּשׁ" (וַיִּקְרָא י, ג), אָמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן, עֲתָה יִדְעָתִי שֶׁנִּדְב וְאָבִי־הוּא גְּדוֹל מִמֶּנִּי וּמִמֶּךָ, וְאִז "וַיִּדַם אֶהְרֶן", בְּשׁוֹמְעוֹ יוֹתֵר מֵעֲלֵתֶם, כִּי מֹשֶׁה הָיָה בְּטוֹחַ שֶׁהוּא יִשְׂרָף, ה' אָמַר מִיִּשְׁהוּ צָרִיךְ לְהִשְׂרֹף כְּדֵי שִׁיפּוֹל קִצְת פַּחַד, אֲנָשִׁים הִתְרַגְּלוּ [לְהִתְגַּלּוֹת וּלְקַרְבָתֶם לְה'].

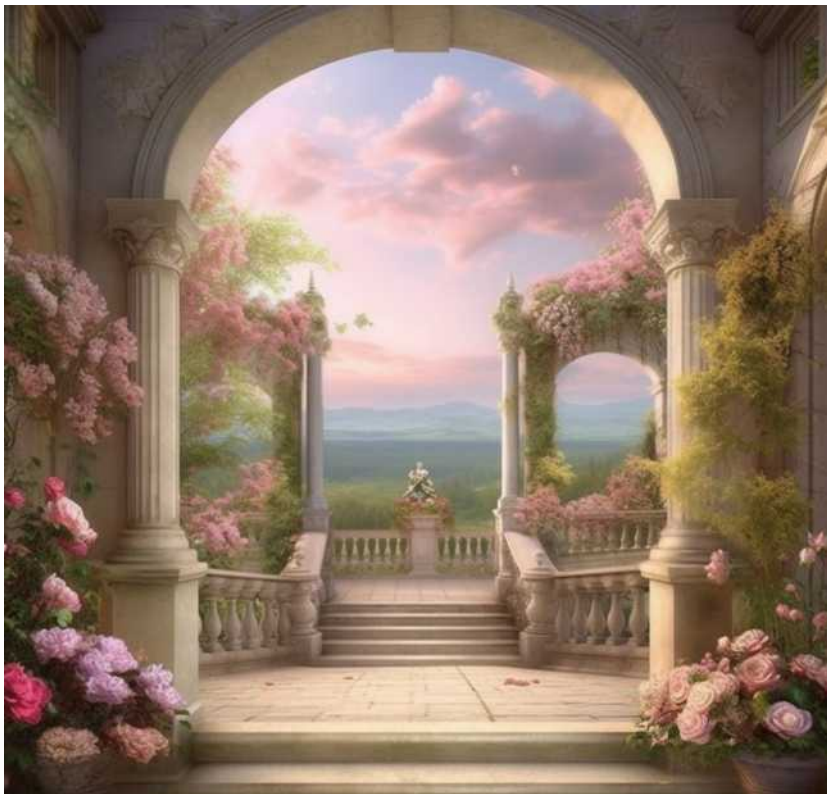
הַרְבֵּה אָמַר שֶׁאֲסוּר לִהְיוֹת יוֹתֵר מִשְׁבּוּעִים בְּאוֹמֵן, אֲסוּר! אֵלֶּה שְׁגָרִים שֶׁם זֶה כְּבֹר מְזַלְזֵל אֲצֵלָם, וְאִין לָהֶם כְּבֹר יִרְאָה, וְאִין לָהֶם

אֶת הָאִימָה, רַבִּי לִוִי יִצְחָק אָמַר רַצִּיתִי לְהִשְׁאֵר עוֹד יוֹם – לְל"ג בְּעוֹמֵר, וְהוּא לֹא נָתַן לִי, רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן הָיָה כְּזֶה אָדָם שֶׁהוּא לֹא נָתַן לְרַבִּי לִוִי יִצְחָק לְהִשְׁאֵר בְּאוֹמֵן אַחֲרֵי שְׁבּוּעִים, לֹא כְּמוֹ שׁוֹבֵי בָּנִים נוֹסְעִים כְּכָה, אֵתָה לֹא תִהְיֶה בְּאוֹמֵן, אֵתָה סַע הַבֵּיתָה, יֵשׁ לָךְ אִשָּׁה וְיְלָדִים סַע לְבַיִת, אִם אֵתָה רוֹצֶה סַע וְתַחֲזֹר, אָבָל צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסֶק, שְׁבּוּעִים בְּאוֹמֵן וְאִז חוֹזְרִים הַבֵּיתָה לְיְלָדִים וְעוֹד פְּעַם, רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן לֹא נָתַן לוֹ, אִי אֶפְשֶׁר לְהַבִּין אֵת זֶה, אֲנִי לֹא מֵבִין אֵת זֶה עַד הַיּוֹם, הוּא אָמַר לוֹ מִחֵר ל"ג בְּעוֹמֵר, לֹא! תַחֲזֹר, סַע הַבֵּיתָה לְטַעַפְלִיק, אָדָם נֹסַע לְאוֹמֵן וְחָשַׁב 'אֲנִי אוֹמֵן', בְּאוֹמֵן לֹא מִתְפַּלְלִים וְלֹא מְנִיחִים תְּפִלִּין, לֹא עוֹשִׂים כְּלוּם, שְׁנוֹסְעִים לְאוֹמֵן שׁוֹם תְּפִלָּה לֹא מִתְפַּלְלִים לֹא מִנְחָה וְלֹא מְעֻרֵב, שׁוֹכְבִים בְּמִטָּה וּמְטִילִים עוֹשִׂים עֲבֹרוֹת ה' יִרְחָם.

אז אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר הָיוּ מְנַצַּח וְהוֹד דְּאָבָא, שְׁנִתְלַבְּשׁוּ בְּנִצְחַח וְהוֹד דְּאָמָא, הוּא מְסַבֵּיר כְּאִן אִיךָ נִדְב וְאָבִי־הוּא יוֹתֵר גְּדוֹלִים

ממשה ואהרן. שופכים להם דם בתוך האזן שיתחילו כבר לשמע, אבל לא עזר כלום, הם לא שמעו כלום, והיו בטוחים שהם יותר גדולים ממשה ואהרן, נדב ואביהוא היו מעלים ממשה רבינו וגם מעלים מאלעזר ואיתמר, אלעזר ואיתמר היו נצח הוד דאמא, ונדב ואביהוא היו יסוד דאבא, אז כמה שיותר נמוך יזה יותר מגלה, הרגלים מגלות והיסוד מכוסה, נצח הוד דאבא שנתלבשו בתוך נצח הוד דאמא, אז אלעזר ואיתמר גם חשבו שהם יותר גדולים ממשה ואהרן,

כי הם נצח הוד דאבא [וגדלותם ומעלתם מגלה יותר, וכפי שבאר], אבל נדב ואביהוא הם היו מיסוד דאמא אז הם עוד יותר גדולים, כמה שיותר נמוכים אז חושבים שהם יותר גדולים, אדם כמה שהוא יותר נמוך הוא חושב שהוא יותר גדול, אז מטפטים להם את הדם בתוך האזן, כמו למצרע, מטפטים להם באזן דם כדי שיתחילו לשמוע, אדם לא שמע, אהרן לא שמע. (שעור מתשפ"ב).

חוספות ממורינו הרב שליט"א

ותיכף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצרעת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו ורוצים באמצע אכילה והיחוד הקדוש לעשות לו העינוים קשים הייתי משמח את עצמי על קדוש השם יתברך יותר מתענוג גשמי הזה, אך יותר שיהיה דובר אמת בלבבו ושהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמורה, ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

שבחי הר"ן יז

גם אמר שתענוג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זיווג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגת זו. וכפי הנראה מדבריו היה שנקדשתי של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרבני הרב רבי אלימלך מליענסק
זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מכתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו אש גדול ונורא בושר לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שוכר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר בנזכר לעיל, ועוד זכרון אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עינוים קשים ויפשטו עורו מבושרו להכחיש חס ושלום ביחודו, יסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו בנזכר לעיל, ובהו יצא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה כדון.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל,

קדושת הברשה

נדב ואביהוא באים בכל דור ודור

של נדב ואביהו! כי אליהו הנביא קבל את העבור של נדב ואביהו, ועלשו [הם תקנו את מה שהם קלקלו שהביאו אש מהדיוט, והם] הורידו אש מהשמים! כי כל התפקיד של נדב ואביהו היה להוריד אש מהשמים! הם באו לעולם להוריד אש מהשמים.

מחר אשים את נפשך כגפש אחד מהם" (מלכים א' יט, ב), מי זה "אחד מהם" זה נדב ואביהוא.

כי נדב ואביהוא חיים וקיימים הם מתעברים בכל שנה במי שזוכה והם מורידים אש מהשמים הם היו צריכים להוריד אש אז הם הורידו אש בהר הכרמל [כשהתעברו באלהיו הנביא] כל העגן של הר כרמל זה להוריד אש מהשמים, אדם חיב לעלות על הכרמל לכל הפחות פעם בשנה לעלות על הכרמל לעלות על הפסגה, הכרמל זה אחרי האוניברסיטה זה הפסגה, הבית ישראל מגור היה הולך שם כל יום, הוא היה הרב של חיפה כל יום הולך עד האוניברסיטה הולך על ההרים למעלה מאחורה, אז לכל הפחות ללמוד מהבית ישראל ללכת על הכרמל כל יום, אז בכרמל ירד אש מהשמים, כלם ראו אש מהשמים, "ויפלו על פניהם" (מלכים א' יח, לט), כלם ראו את האש. (שעור מתשפ"ב).

שופכים לאהרן דם בתוך המנח! בתוך האזן דם! שמונה ימים דם, שופכים לו עוד דם! עוד דם! עוד דם! עוד דם! אולי יתחיל כבר לשמע! הוא לא שומע!! לוקחים את נדב ואביהו שופכים להם דם בתוך האזן! שופכים להם שמונה ימים, [בסוף הם] גשרפים! [כי הם] לא מבינים, לא שומעים כלום! מדברים אליכם, תבינו! לא, רוצים שתדד אש מהשמים, אש מהשמים. [נדב ואביהוא רואים ש] לא יורד אש, אז הולכים להביא אש, מצאו קפסת גפרורים הדליקו אש. ה' אמר שתדד אש מהשמים, מה אתם מדליקים אש?? מה זה לקחתם גפרורים? מדליקים סיגריה? הולכים להדליק את המזבח עם סיגריה, מה קרה כאן? איפה הגעתם? שופכים להם דם בפה, דם באזן, דם באזן, שמונה ימים לא שומעים כלום! אלעזר ואיתמר גם שופכים להם דם באזן, גם צריכים להשרף, בסוף הם לא גשרפו, ה' רחם עליהם.

אבל אחרי זה נדב ואביהו הגיעו [שוב לעולם, והם] התעברו באלהיו הנביא. באלהיו הנביא מתעברים, הם באים בכל דור ו'יהי נא פי שנים" (מלכים ב, ב' ט) מה זה "פי שנים" [אלישע אמר לאלהיו] אני רוצה גם עבוד

קדושת הצדיקים

הצדיקים חיים וקיימים

שְׁמַדְבָּרִים מִשְׁמִירַת הַבְּרִית, שְׁלוֹמֵדִים קְצוֹת הַחֶשֶׁן בְּעֵינָיו (סִימָן ס"א ג'), עַל דָּוָד וְשֹׁאוֹל, לְמָה שֹׁאוֹל לֹא נָתַן אֶת מִרְבּוֹ, "וַיְהִי בַעַת תַּת אֶת מִרְבּוֹ לְדָוִד" (שְׁמוּאֵל-א י"ח י"ט) בְּאוֹתָהּ שְׁנִיָּה שְׁדוּד הָיָה צָרִיךְ לְהַגִּיד הָרִי אֶת מְקַדְשָׁתוֹ, חֲטָפוֹ לוֹ אֶת הַכֶּלֶה, נָתַנּוּ לוֹ סְטִירָה, הֶעִיפוּ אוֹתוֹ מִהַחֶפֶז, "וַיְהִי בַעַת תַּת אֶת מִרְבּוֹ בֵּת שֹׁאוֹל לְדָוִד וְהָיָה נִתְּנָה לְעַדְרִיאֵל הַמְּחַלְתִּי לְאִשָּׁה". לְמָה שֹׁאוֹל נָתַן לְעַדְרִיאֵל אֶת בְּתוּלָתוֹ, בְּגַלֵּל שֶׁהוּא הָיָה רַק מְחֻלְל, רַק רוֹקֵד, כֹּל הַחַיִּים הוּא הָיָה אוֹמֵר "תְּבוֹאֵי תִשְׁוִי מִרְאֵשׁ אֲמִנָּה" (שִׁיר הַשִּׁירִים ד' ח'). אֶת הָעוֹלָם נִכְבָּשׁ עַל יְדֵי שִׁירִים וְרִיקוּדִים, אֶת הַחוֹמוֹת נִפִּיל עַל יְדֵי שִׁירִים נִפִּיל אֶת הַחוֹמוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה נִצָּא לְחוֹפְשֵׁי, הָרַב עֲכָשָׁיו בְּחוֹפְשֵׁי, הָרַב עֲכָשָׁיו הֵכִי חוֹפְשֵׁי שֶׁהָיָה אֵי פַעַם, הָרַב יָכוֹל עֲשׂוֹרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת לְהִתְבַּדֵּד בְּלֵי הַפְּרָעוֹת, לְמַסּוֹר שְׁעוֹרִים, לְמַסּוֹר נִגְנִים, הָרַב בְּחַיִּים לֹא הָיָה כֹּל כֵּךְ חוֹפְשֵׁי כְּמוֹ שֶׁהוּא חוֹפְשֵׁי עֲכָשָׁיו, כֹּל יוֹם שֶׁהָרַב עוֹד בְּכֹלָא הוּא בְּהִתְבַּדְּדוֹת, בֶּן אָדָם צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל כֹּל הַחַיִּים שֶׁהוּא יִהְיֶה בְּאִיזָה מְקוֹם מְבֻדָּד עִם שׁוֹמְרִים שְׁלֵא יִתְּנוּ לָאֵף אֶחָד לְהִתְקַרֵּב, וְהוּא קִיבֵּל אֶת הַתְּפִילּוֹת שֶׁל הָרַב. (מַסַּע אֶל הַשׁוֹרְשִׁים).

עֲכָשָׁיו ה' פוֹרַת בְּרִית עִם עַם יִשְׂרָאֵל, בְּרִית חֲדָשָׁה, הַמוֹסְדוֹת שֶׁל שׁוֹבוֹ בְּנִים זֶה הַמְּקוֹם הַיְחִידִי שְׁמַדְבָּרִים עַל שְׁמִירַת הַבְּרִית, "וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לְתַת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי" (נִחְמִיָּה ט' ח') לְמָה קִבְּלָנוּ אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי? "וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית" בְּשִׁבִיל שְׁמִירַת הַבְּרִית. קִבְּלָנוּ אֶת "אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי" (שֵׁם) הַכֹּל זֶה עַל יְדֵי שְׁמִירַת הַבְּרִית, שׁוֹמְרִים אֶת הַעֲנִינִים, שׁוֹמְרִים אֶת הַמְּחַשְׁבָּה, זֹכִים שֶׁהוּא פוֹתַח לָנוּ אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים בְּעוֹלָם, פוֹתַח לָנוּ אֶת כָּל שְׁעָרֵי הַתְּפִלָּה, כֹּל שְׁעָרֵי דָמַעַת, כֹּל שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה, כֹּל שְׁעָרֵי תוֹרָה, כֹּל שְׁעָרֵי הַזְּהָרָה, זֹהֵר דַּעַת. הַזְּהָרָה אוֹמֵר שְׂרַחֵל לֹא נִפְטָרָה, אֵינִי דָבָר כְּזֶה שְׂרַחֵל נִפְטָרָה, מִי שֶׁאוֹמֵר שְׂרַחֵל נִפְטָרָה זֶה אֶפִּיקוֹרֶס, כְּתוּב "חַיֵּי שְׂרָה" (בְּרֵאשִׁית כ"ג א') "וַיְחִי יַעֲקֹב" (שֵׁם מ"ז כ"ח) לֹא כְּתוּב אַחֲרֵי מוֹת שְׂרָה, אַחֲרֵי מוֹת יַעֲקֹב, לֹא! כְּתוּב "וַיְחִי יַעֲקֹב", "חַיֵּי שְׂרָה". שְׂרָה חַיָּה לְעוֹלָם, הַגֵּר לֹא כָּבֵה לְעוֹלָם (בְּרֵאשִׁית רַבָּה ס' ט"ז) גַּם עֲכָשָׁיו אַחֲרֵי מוֹת נָדָב וָאֲבִיהוּא. בְּשָׁבוּעַ שֶׁל עֲשָׂרָה בְּטַבַּת נִקְרָא פְּרִשְׁת "וַיְחִי יַעֲקֹב" אֲנַחְנוּ בְּיַחַד, ר' נַחֲמָן וְר' נִתָּן - חַיִּים, חַיִּים וְקַיִמִים זֶה הַמוֹסְדוֹת שֶׁל רַבֵּינוּ בְּדוֹר הַזֶּה, זֶה הַמוֹסְדוֹת

מילתא דבר יהותא

6: אחד עלה לקבר של אשתו. בדרך חזור הוא מרגיש יד על הכתף. הוא מסתובב, רואה את מלאך המות. אומר לו: שתהיה בריא הבהלת אותי – חשבתי זאת אשתי...

7: אחד בא לבית הכנסת בשבת בבוקר. איך שהוא מתעטף בטלית נופלות לו השיניים התותבות. שואל אותו החבר שלו: זה השיניים שלך? עונה: לא, זה של אשתי – לקחתי לה אותן שלא תגמור לי את האוכל עד שאחזור!...

8: דרוש! עובד חולה סוכרת - לעבודה בחנות ממתקים...

9: איזה כסף שיום שישי יותר ארוך - יש יותר זמן לא לעשות כלום, עד הזמן של הלחץ...

10: הכנות לשבת! "אמא": 1 - לבשל. 2 - לטגן. 3 - לאפות. 4 - להכין סלטים. 5 - לערוך שולחן. 6 - לסדר את הבית. 7 - לנקות אבק. 8 - לטאטא. 9 - לעשות ספוגה. 10 - לכבס. 11 - לתלות כביסה. 12 - לקפל כביסה. 13 - להחליף מצעים. 14 - לגהץ. 15 - לרחוץ את הילדים. "אבא": - לכיין שעון שבת...

1: עיריית ת"א בקמפיין הסברה לאסור הנחת תפילין במרחב הציבורי: אין לנו שום דבר נגד תפילין חלילה... אבל העיר תל אביב, לא יכולה להיות שונה משאר הריכוזים האנטישמיים בעולם המודרני!...

2: האנרכיסטים באו לבני ברק קיבלו צ'ולנט וקיגל - באו לככר השבת קיבלו את המתכון...

3: מתי עיניים נפקחות? *עגל* - מיד אחרי ההמלטה. *עז* - כשעתיים אחר ההמלטה. *גור חתולים* - כ 6 ימים לאחר ההמלטה. *גור כלבים* - כ 10 ימים אחרי ההמלטה. *בן אדם* - שנה אחרי הנישואין. *שמאלני* - לעולם לא נפקחות עיניו!...

4: משהו אמר לי: "אל תאכל שוקולד זה לא בריא". עניתי: "סבא שלי חי עד גיל 108..." שאלו אותי: "בגלל שהוא אכל שוקולד???" אמרתי: "לא! בגלל שהוא התעסק רק בעניינים שלו...!"

5: אנשים שרושמים בברכת יום הולדת: "מה כבר ניתן לאחל לאדם שיש לו הכל?" באתם לברך או לפתוח עיניים - לא הבנתי!...

קדושת הצדיקים

אדם מקנא בצדיק – נעזבים ממנו כוחותיו

בצדיק, ולא שמעת בקול שמואל לחכות עוד שנה, [שמואל הנביא שגם היה] הצדיק הגיע 120 בצ'הרים, ב-59:11, 30 ש'ניות [לפני הזמן] הוא מקריב את העולה, דואג אומר לשאול מספיק! כלם עזבו אותך! נשאת יחיד בשדה המערכה! [עמד שאול והקריב הקרבן] עוד 30 ש'ניות הנה ושמואל מגיע, [ואומר לשאול:] הסכלת עשו, [בגלל] 30 ש'ניות [שלא חיכתה] אבדת מלכות עולם, "כי עתה הכין ה' את ממלכתך ... עד עולם" (שמואל א' יג, יג), ממלכת עולם! שאול היה צריך להיות מלך עולם! הוא ובניו בכל הדורות.

דוד זה הצדיק האמת, הוא בכלל לא צריך להתגלות, בכלל לא צריכים לדעת ממנו, הוא יכול להיות במדרי חדרים, במערה תחת האדמה לנגן עם הכנור, עם הכנור שלו הוא יכול להביא את הישועות. "עמדות היו רגלינו בשערך ירושלים" (תהלים קכב, ב), אף עומדות היו רגלינו בקרבות, במלחמות עם הפלשתים, עמונים, מואבים, [נראה שרצה לתרץ שעמדו בכל המלחמות בזכות שערך ירושלים]. (מעלות הצדיקים).

כתוב ששואל רץ 180 מיל ביום אחד, משדה המערכה עד שילה 60 מיל, [שם] הוא שמע שנשבה הלוחות, הלוחות ביד ג'לית, באלפית ש'ניה הוא הגיע בחזרה לשדה המערכה, עוד 60 מיל, והתנפל על ג'לית, הוציא ממנו את הלוחות, ועם הלוחות ששוקלות איזה טון - כמה טונות - אבן ספיר, הוא רץ ביד עם הלוחות עוד 60 מיל. מרתון [רצים] 42 ק"מ, מיליון אמבולנסים, כל האנשים כבר גוססים, פה מדברים על 180 ק"מ [שרץ ביום אחד, וזה רק כוחות מלמעלה], 180 מיל אף הוא עשה את זה?

אבל ברגע ששואל קנא בדוד סר כוחו מעליו, אדם מקנא בצדיק, דוד זה הצדיק האמת, אפלו ששואל הוא "משכמו ומעלה" (שמואל א' ט, ב), "בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל" (בראשית מט, כז), זה שאול המלך, אבל אתה מקנא בדוד, בצדיק האמת, אתה לא יכול לסבל שצדיק כזה גלח עם ג'לית [ומנצח], ברגע שקנאת

היננד ילדים

לחנך את הילדים לקדושה כבר מגיל שבע

האשה חַיֵּבָת, גם האשה היא חַיֵּבָת בקדושה, שְׂיָהָא זְרַעַם זְרַע קִדְשׁ, זְרַע אַנְשִׁים, זְרַע אַנְשִׁים, זְרַע אַנְשִׁים.

"הִנֵּה כִּי בֶן כָּל אִישׁ יִזְהֵר וַיְחַנֵּךְ אֶת בְּנָיו וּבָנוּתָיו וְאֶת כָּל הַסָּרִיסִים לְמִשְׁמַעְתּוֹ בְּאַזְהָרָה גְדוּלָּה, וְיָרִים כְּשׁוֹפֵר קוֹלוֹ", וַיִּתְקַע כְּמוֹ שׁוֹפֵר, יִתְקַע בְּשׁוֹפֵר גְּדוּלָּה לְחֵרוּתֵנוּ, יִתְקַע בְּשׁוֹפֵר גְּדוּלָּה, לְהִתְקַדֵּשׁ בְּאוֹתוֹ רְנֵעַ, שְׂאֵז זֶה תְּלוּי אִם יִהְיֶה בֶן צְדִיק אוֹ בֶן רָשָׁע, בֶּן חִלּוּנִי אוֹ בֶן כְּכָה. כִּי כָּל הַבְּנִים הַיּוֹם יֵשׁ לָהֶם אִיפּוּנִים, כָּלֵם מִתְּגַלְשִׁים, כָּלֵם בְּמַצֵּב דְּרָדוּר. "וְיָרִים כְּשׁוֹפֵר קוֹלוֹ, וַיִּצְעַק בְּכָל הַכֶּתֶר, לִפְנֵי חִילוֹ. וְאֵל יִבוֹשׁ וְאֵל יִכְלֵם מְלַדְבֵּר בְּדַבְרִים שׁוֹבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ", זֶה אֵין שׁוֹם בּוֹשָׁה לְדַבֵּר מִהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, כִּי אַחֲרֵי זֶה יוֹצְאִים יְלָדִים ה' יְרַחֵם, לֹא רוֹצִים תְּפִלָּה, לֹא רוֹצִים כְּכָה. (שְׁעוֹר מִתְּשׁוּ"ב).

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שְׂצָרִיךְ לְהַגִּיד: אָנִי לֹא רוֹצֶה אֶת הַהֲנָאָה הַזֹּאת. לְהַגִּיד כָּל יוֹם: "אָנִי לֹא רוֹצֶה אֶת הַהֲנָאָה הַזֹּאת, בְּשׁוֹם אִפֵּן לֹא, אָנִי רוֹצֶה לְבַטֵּל אֶת הַהֲנָאָה הַזֹּאת". לְכֵן [— עֲקֵב ה"הֲנָאָה" הַזֹּאת] הֵילָד נוֹלָד טַפְשׁ, נוֹלָד בְּלֵי שְׂכָל, הוּא לֹא יִכּוֹל לְקַרֵּא, הוּא לֹא יִכּוֹל לְהִתְפַּלֵּל, הוּא לֹא יִכּוֹל כְּלוּם. וְכָל הַיּוֹם, כָּל הַיּוֹם לְהַגִּיד לְאִשָּׁה: בּוֹאֵי נְרַחֵם עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, כָּל הַיּוֹם. וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ, כְּכָר בְּגִיל שִׁבְעַת יְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, בְּגִיל שִׁבְעַת יַגִּיד לְיְלָדִים: בּוֹאֵי נְבִיא יְלָדִים בְּקִדְשָׁה, בּוֹאֵי נְבִיא יְלָדִים בְּטָהָרָה. [-] הַכֹּל. וּמִי יִכּוֹל לְדַבֵּר אֶת רַעַת הָאָדָם שֶׁהוּא גוֹרֵם לְעַצְמוֹ וְלְיְלָדִים שְׁלוֹ, שֶׁהוּא לֹא מִתְקַדֵּשׁ בְּשַׁעַת הַיְחּוּד. רַב טוֹב לְמִי שֶׁהוּא נִזְהָר, אֶחָד אַנְשִׁים וְאֶחָד נְשִׁים, זֶה מְצוּה שְׁגָם

הדושה הבית

דוד המדבֵר, האר"י מביא בפרשת שמות בספר הלקוטים שיוֹרדות נשמות של דוד המדבֵר ולכן היום כל הנשים למדניות, כל הנשים לומדות והכל, בעֵבֶר לא היה דבֵר כזה, נשים לא יִדְעוּ א' ב', עד לפני מאה שנה אשה לא יִדְעָה א' ב', לא יִדְעָה אִיךָ לְהַחזיק סדור, ר' לוי יצחק אומר שאם היא מחזיקה את הסדור הפוך זה מראה שלא למדו אותה להתפלל, אז לכל הפחות להחזיק סדור הפוך, אֲבָל היום אומר האר"י כל הנשים היו בְּמִתֵּן תורה, הנשים של היום כֵּלֶם היו בְּמִתֵּן תורה, וְעַל הנשים לא נִגְדָה גִּזְרֵת המַרְגְּלִים. (שעור מתשפ"ב).

כל הנשים של הדור הזה – הם מדור המדבר

כתוב "ובאלה לא היה איש" (במדבר כו, סד) נשים נשארו אבל גברים לא נשארו כי הנשים היו כלם נביאות אז רש"י אומר כאן בפרשת פנחס נקרא את זה ב"ז בתמוז, כתוב "ובאלה לא היה איש" מה הפרוש לא היה איש? אומר רש"י שכל האנשים מתו רק נשאר יהושע וכלב, אבל הבנות נשארו כן, כי כלם היו נביאות, במדבר כלם היו נביאות דרָגָה של נביאות כלם האמינו שיהיה נסים אז לכן בזכות נשים צדקניות יצאו ממצרים. האר"י אומר שעכשיו יורדות הנשמות של

קדושת התורה

[זהפך] רק אם אדם שומר את העינים הוא יכול לזכות לתורה ותפלה, הוא חייב לשמר את העינים, בכל מחיר שבעולם! לדעת שזה מה שאומר הרמב"ם בהלכות תשובה ד' ד' שזה הדבר הראשון, כי זה הדבר הכי קשה מכל הדברים, כי שמירת העינים אף אחד לא רואה אם הוא כן שומר או לא שומר, הוא יכול ללכת עם ראש למטה והוא גונב כלאחר יד, וזה לא יעזר שום דבר, אם הראש לא מלא תורה ותפלה [לא יצליח לשמר את עיניו], יש תלת חללי דמוחא, צריך למלא את זה בגמרא, בקצות החשן, נתיבות המשפט, תוקפו פהו, למלא את זה בלמוד בעיון, אדם צריך למלא את הראש שלו בלמוד בעיון, ואז העינים נשמרות ממילא, אז ממילא הוא לא רואה שום דבר, הוא רק רואה את השם.

שמירת העינים – רק ע"י לימוד בעיון

הבעטלער העור, להתחיל לעבד עם עינים עורות, עם עינים סגורות, ולא לראות כלום, לא לראות שום דבר, רק עינים סגורות, רק עינים עורות, לא לראות שום דבר בעולם, רק עינים עורות, רק עינים סגורות, אדם לומד גמרא כדי לשמר את העינים, רבנו אומר בתורה ח' [ליקו"מ ח"ב] שצריכות להיות [אולי צ"ל: למלאות] תלת חללי גלגלתא דמוחא, שאדם צריך למלא את חללי גלגלתא דמוחא בתורה בתפלה ביראה, ואז יכול לשמר את העינים, אם המוח לא מלא הוא יכול לזפק את הראש בקיר מיליון פעם, זה לא יעזר לו כלום, זה יעזר לאותו שגיה כמובן, אולי יעשה שריטה בראש, אולי יפוצץ את הראש, אבל הכל חוזר לתחלתו כמו קפיץ.

[וכשם שלומדים כדי לשמר את העינים, כן

קדושת המידות

היצר הרע הוא שום דבר

כאלה, אבל היצר הרע קופץ בראש, הדיוט קופץ בראש, עכשו בא תסתכל, תראה. תעשה לו פו אַחַד, [והיצר הרע מתבטל].

שָׂאָלוּ אֶת [-] אִיךְ אַתָּה מְנַצֵּחַ אֶת הַיֵּצֵר רַע, הוּא אָמַר אֲנִי עוֹשֶׂה לוֹ פו אַחַד הוּא הוֹלֵךְ, אָדָם לֹא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת הַפּוּ, זֶה כָּל הַעֲגוּן. הוּא כָּל כֵּךְ נִהְיֶה מֵהַאֲסוּר, מֵהַנְּאִי. הוּא מוֹרַח אֶת עֲצָמוֹ בְּצוּאָה וְנִהְיֶה מִזֶּה. כְּמוֹ מְשֻׁנֵּעַ מִבֵּית מְשֻׁנָּעִים, מוֹרַחִים אֶת עֲצָמָם בְּצוּאָה כָּל הַיּוֹם וְהֵם נִהְיִים מִזֶּה, הַיֵּיטִי בְּבֵית מְשֻׁנָּעִים, לֹא רִאִיטִי אֶת זֶה מִפְּשֵׁי, הֵם מוֹרַחִים אֶת עֲצָמָם בְּצוּאָה וְזֶה תַעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל אֲצֵלָם, אָדָם שְׂמוֹרַח אֶת עֲצָמוֹ בְּצוּאָה וְזֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל אֲצֵלוֹ, הוּא צָרִיךְ טַפָּה שְׂפִיטוֹ, לוֹקָחִים אִיזָה כַּדוֹר הַרְגָּעָה, אִיזָה זְרִיקָה, מְשֻׁנָּע.

היצר טוב הוא אין סוף, היצר הרע הוא כלום, הוא פחות מאויר, פחות מערפל, רק לעשות פו אַחַד וְהַעֲרַפֵּל מִתְפַּזֵּר... (מעלות הצדיקים).

יצר טוב יותר חזק מהיצר הרע, רק היצר הרע עושה פומפה זה הכל, כמו פרימוס הוא לא דולק אז עושים לו קצת פומפה, עושים לו טפה פומפה והוא מתחיל לבעור, אז היצר טוב יותר חזק, אבל [היצר הרע עושה] טפה פומפה. [ואז האש חוזרת לבער בבערה גדולה, ונראה שכוחה גדול, אפלו שאין בסיס לאש והיא תכבה בקרוב, כך האדם] יש לו עצמות

1 (מורינו הרב פונה לאחד השומעים ושואל:) אתה ראית פעם פרימוס איך שעושים לו פומפה? לא ראיתם פרימוס, חבל, אתה ראית פרימוס? גם לא.

[פרימוס הוא מיכל שיש בו נפט ויצא ממנו ברענער שם מדליקים הנפט ועליו מבשלים, וכשהנפט אוזל וממעט לצאת והאש נחלשת, עושים פומפה, כלומר נופחים בתוך המיכל והאש חוזרת לבעור, ואש זה אין לו יסוד וככה בקרוב כיון שבמיכל רק מעט חומר בערה, רק שבזמן שעושים פומפה יוצא להבה גדולה ונראה שכוחו גדול]

♦ ר' נתן ♦

יהודי עושה תמיד תשובה.

רבי עקיבא אומר,

אם אנחנו נהיה בסנהדרין-

כל מי שיכנס לסנהדרין,

ורואה את הצדיק,

מיד הוא עושה תשובה!

מי שלומד לקוטי הלכות-

מיד הוא עושה תשובה!

מי שמויע לציון-

מיד יעשה תשובה!

"כי הוא הרב התלמיד שעליהם

מסתכלים מבריאת העולם",

ר' נתן היה עבד של כל עם

ישראל!

מה שר' נתן עבר, הסגרות,

השפלות, בתי סוהר-

שום בן תמותה לא עבר בעולם!

כך אמר רבי שבתאי יודלביץ:

שהוא קורא כל פעם את

הסיפורים על רבי נתן-

אפילו דוד המלך,

לא עבר מה שעבר ר' נתן!

לא היה דבר כזה!

♦ המקום היחידי ♦

"שובו בנים",

זה המקום היחידי,

שממשיכים את ר' לוי יצחק.

המקום היחידי!

צועקים;

"ר' לוי יצחק..."

לא יודעים,

מה הם צועקים בכלל.

מה הם מדברים בכלל.

ר' לוי יצחק-

"זה רק ללמוד גמרא"-

זה הכל!

הוא למד גמרא, ושולחן ערוך.

מי שעוד זוכר אותו-

זה מה שהוא עשה כל היום!

הוא היה היחידי באומן שלמד

גמרא!

היחידי!

אנשים לא ידעו מלמוד גמרא

בכלל.

רק היה ר' מתעס' ור' לוי יצחק,

זה מה שהיה-

אלו היו לומדים!

♦ להגן על העולם ♦

"ונברכו בך כל משפחות האדמה
ובזרעך",
אדם יכול למנוע את כל האסונות.
אדם צריך לראות בחסרון העולם.
כתוב בתורה ה' חלק א';
לבקש את חסרון העולם,
ולהתפלל שלא יקרה שום אסון
בעולם.
אדם צריך,
עם התפילות שלו,
עם הלמוד תורה שלו-
להגן על העולם,
שלא יקרה שום אסון!
גוי אחד לא ימות!
שלא יקרה שום דבר בעולם!
שלא יקרה שום אסון בעולם!
אדם עם לימוד תורה-
הוא מגן על כל העולם!
כמו אברהם,
עם לימוד התורה הוא הגן על כל
העולם!
הוא לא החמיץ שום דבר.
הוא הגן על הכל!
הלימוד תורה-
מגן על העולם!

♦ להאמין בצדיק חי ♦

ר' אהרון אמר:
כולנו ידענו שהרבי אמר,
"כי סמך משה את ידיו עליו",
הוא התכוון אליך.
אמר לו,
את זה צריכים להגיד בחיים!
לא אחרי הפטירה!
בחיים!
אחרי פטירת הבעל שם טוב-
כולם קבלו אותו.
לעשו היה אמונה ביצחק.
אבל הנסיון-
זה להאמין ביעקב.
יצחק כבר עיזר גמור.
הוא לא רואה מה שאתה עושה.
להאמין באדם שרואה מה אתה
עושה!
שיגיד לך:
למה אתה לא מתפלל?
למה אתה לא מתפלל במגן?
למה אתה פותח את העיניים?
למה אין לך שמירת העיניים?
אומר רש"י:
תאמין ביעקב,
זה הנסיון!
הכל-
להודות בצדיק בחיים!

מטורף! תינק שנשכח ע"י הוריו באמצע הרחוב נמצא לאחר עשרות שנים בריא ושלם

זה רק היה עניין של זמן עד שיוציאו רכב היברידי שהוא גם צמחוני 🌱🌱

תקציב המדינה 582 מיליארד.
 תקציב הישיבות והכוללים בשנה הוא מיליארד 1 (5.82 אחוז מתקציב המדינה)
 תקציב התרבות בשנה 11 מיליארד
 תקציב הצבא בשנה 85 מיליארד
 תקציב משרד החינוך 50 מיליארד
 תקציב המפונים לבתי מלונות כל יום 90 מיליון עד עכשיו שזה 1.6 מיליארד שאר משרדי הממשלה עוד 250 מיליארד
 הכסף הכי קטן מתקציב המדינה זה מיליארד לחרדים.
 ואת זה הורידו.
 אגב
 גם החרדים משלמים מע"מ/מס הכנסה/ביטוח לאומי/ מס רכוש/וכו'.
 הכל זה עובדות.

מזכיר תקיפות אפלות 🤡 עיריית תל אביב
 אוסרת על חכני תפילין מחוץ לבתי הספר כולל מתן קנסות. אבל התל-איכבים עכשיו בדוקא רוצים להניח תפילין ולהתקרב לבורא עולם. כי "כאשר יענו אותן כי ירבה וכן ירחיף" שתבח הבורא. 🌹 באו להניח בהמוניכם 🌹

🌹 אין עוד מלבדו 🌹

"7 באוקטובר של הקנאים"

אתמול נפל דבר במאה שערים עשרות זקנים וזקנות פרוצים ופרוצות הצליחו לחדור בקול רעש גדול לתוך השכונה ולכבוש את מרכז הפיקוד והשליטה "כיכר השבת" ורק לאחר קרבות עזים במשך שעות ארוכות כאשר הרבה מטובי האברכים והבחורים נופלים שדוידים ברחובות גאולה הצליחו לגרשם במקלות אבנים וביצים.

לאור הכישלון האדיר עולות שאלות רבות והתושבים לא ינוחו וישקטו עד שאחראים ישלמו את המחיר.

1. איפה היו כל מערך המודיעין של השטיבלאך?
2. איפה היו התצפיתניות מהמרפסות?
3. איפה היו ילדי התת"ם ובחורי היש"ק? הייתכן שמישהו העסיק אותם בדברים אחרים בכוונה?
4. לאן נעלמו כל האברכים שנמצאים תמיד בכוננות בדיוק בשביל הדברים האלו?
5. מדוע קרס כל מערך הצינתוקים בדיוק ברגעים הקשים?
6. האם היו אנשים מבפנים שטיפו פעולה עם הכופרים?
7. איך הם הצליחו להרדים את כולנו ובפרט שראינו את התרגילים שהם עשו בבני ברק ובעוד מקומות?

אנחנו התושבים דורשים וועדת חקירה ממלכתית ע"מ שנוכל להדיח את האחראים למחדל הנורא ולהשם הישועה!!!

"כשהעולם ראה בשרה אישה עקרה, אלוקים ראה בה אמא של אומה שלמה.
 כשהעולם ראה בדרך רועה צאן פשוט, אלוקים ראה בן מלך ישראל.
 כשהעולם ראה ביוסף אסיר עולם, אלוקים ראה בו נסיך מצרים.
 כשהעולם ראה במשה תינוק נטוש, אלוקים ראה בו את המושיע של עם ישראל.

העולם התרגל לתייג,
 אבל לריבוננו של עולם יש תוכנית גדולה יותר.
 שנודע להתחבר, בראייה גבוהה, ליעוד האמיתי של כל אחד מאיתנו, של כל אחד שסביבנו, ושל כל העם ביחד."

חייבים
לדעת

**דוגמא מצוינת לכך שלהיות
לבד זה יותר טוב מאשר להיות
עם האדם הלא נכון.**

אין משהו שאתה לא יכול להיות ואין מישהו שיכול להיות אתה

התקשרות? הפוליטיקאים?
אלה האנשים שבאמת מעצבים את גבולות השיח הציבורי

נגו בדחמות בעלגים
TIME/NETODOJES

יש כאלו שלא מתעוררים

חייבים
לדעת

הבוקר בכביש 90 בבקעה, ליד הכפר עוג'א, العوجا, נורו שני פעילי זכויות אדם קל עד בינוני. הפעילים היו בדרכם ללוות רועים פלסטינים באזור. בנוסף נפצע קל נער בן 13. בימים אלו, בחסות המלחמה בעזה, אנו עדים לעלייה בעוצמת והיקף דיכוי הפלסטינים בכל רחבי השטחים הכבושים. פעילי זכויות האדם הפועלים במציאות אלימה זו עלולים גם להיפגע כפי שנזכרנו הבוקר. אירוע זה לא ימנע מאתנו להמשיך לפעול להגנה על הפלסטינים ולדרוש חופש ושוויון לכל יושבי הארץ. רק פיתרון הסיכסוך יביא שלום וביטחון לכל יושבי הארץ הזו.

מילון אשכנזי- מזרחי

אשכנזים: מתלבשים מזרחים: דופקים הופעה	אשכנזים: אחיין מזרחים: בן אחותי
אשכנזים: חמוד שלי מזרחים: חיים של דודה שלו	אשכנזים: חתונה מזרחים: אירוע
אשכנזים: נפרדנו מזרחים: חתכנו	אשכנזים: מכונית מזרחים: רכב
אשכנזים: לך לחדר שלך ותחשוב על מה שעשית! מזרחים: כפכף	אשכנזים: חריגה מזרחים: מינוס
אשכנזים: מבטיח מזרחים: באבא	אשכנזים: ציפורה(שם פרטי) מזרחים: חמותי
אשכנזים: הבן שלי התחתן מזרחים: חיתנתי את הבן שלי	אשכנזים: אווי מזרחים: סמאללה

היי את/ה

עם יש לך משהו עם חרדי'
תגיד לו בצד

ולא להגיד כל החרדים

- ❌ כשתצטרפו עזרים רפואיים אל תפנו ליד שרה. הם חרדים.
- ❌ כשתרצו יעוץ רפואי דחוף אל תפנו לרב פירר. הוא חרדי.
- ❌ כשתזדקקו לתרומת מח עצם אל תפנו לעזר מציון. הם חרדים.
- ❌ כשתצטרפו תרומת כליה אל תפנו למתנת חיים. הם חרדים.
- ❌ כשתהיו במצב חירום רחוק ממקום ישוב, אל תפנו לאיחוד הצלה. הם חרדים.
- ❌ כשתצטרפו ללוות מאושפז בבתי חולים אל תפנו לחסדי יואל או לארגוני ביקור חולים.
- ❌ כשתקלעו לתסבוכת כלכלית אל תפנו לארגון אחריות יעוץ והכון כלכלי. הם חרדים.
- ❌ כשתקעו בדרך, ברכב או במעלית אל תתקשרו לידידים, הם חרדים.
- ❌ אם הבת שלכם תסתבך בקשר פוגעני ברשות הפסטיטית מבלי יסולת לצאת משם, אל תפנו ליד לאחים. הם חרדים.
- ❌ אם תיקלעו לצרה בחו"ל או סתם יבוא לכם לשבת לארחות חג עוד ישראלים, אל תפנו למרכזי מר"ד. הם חרדים.

ובכן, מצווה אני
עליכם שתדפיסו
הספרים.
שיהיה יפוצו
מעיינותך
חוצה

שתהיו
חזקים
בממון,
ברצון
ובטרח

מקיימים את צוואת
ר' נתן זיע"א
ומשתתפים בהדפסת והפצת ספריו של
מורינו הרב שליט"א

המגלה ומאיר את דרך
רבינו הקדוש והנורא
בעולם

בהדפסת

7

ספרי מורינו הרב החדשים

תשע"ו

1

חלק ג'

שיעורים שנאמרו מהודש
שבט עד סוף השנה
רובם מתוך בור הכלא הנורא
בדרום אפריקה ובארץ ישראל

תשפ"ב

3

חלקים

שיעורים • מכתבים • מאמרים
• תפילות • קריאות קודש
שנת השחרור!

תשפ"ג

3

חלקים

שיעורים • מכתבים • מאמרים
• תפילות • קריאות קודש

ואמה
שהעקר
עסק
שלכם
יהיה
להדפיס
ספרים
יפוצו
מעיינותיך
חוצה

לפרטים נוספים:

058-3289-318

ניתן להנציח מהדורות, חומשים, פרשות, וחודשים, להשתתף בהדפסת הספרים הקדושים.

בפרסום
ראשון!
!

שביבי אור

מכתב נורא במעלת ובנחיצות "קרן שביבי אור"

לשביבי אור

חזקו ואמצו כל המיחלים לה'.

היום 'שביבי אור' הוא הקרן אור היחידה שיש בדור הזה להאיר את השכינה הקדושה, ולהאיר את נשמות ישראל בדור הזה, הדור החשוק ביותר מאז בריאת העולם.

והחוברת של 'שביבי אור' היא החוברת שמפיצה אור יקרות על כל נשמות ישראל, שרק 'שביבי אור' יכל להביא היום את האור לתוך עומק הנשמה לעולם ועד.

אליעזר ברלנד

קרן שביבי אור פועלת ללא מטרת רווח כלל

מפעילות הקרן: חוברת שבועית | עלון לילדים | כולל לכתבת ועריכת שיעורים | הוצאת ספרים | הוצאת חוברות לפי נושאים | הוצאת דיסקים | מאגר להנצחת כל החומר המתועד על הרב שליט"א | הפצת דברי הרב שליט"א בכל רחבי הארץ והעולם במחיר הקרן

להשתתפות, צרו קשר עוד היום: 058-3289-318

צדקה תציל ממות

לאנשי שלומינו היקרים:

כולנו זוכרים איך שבמשך כל השנים לא פגע כמעט המוות בקהילה הקדושה, ואילו בשנתיים האחרונות נפטרו למעלה מ-13 מהקהילה ז"ל.

התורה הקדושה כותבת: "וּצְדָקָה תִּצְלֵל מְמוֹת", וכפי שראינו ושמענו מאות ואלפי מקרים שבכל עת צרה וצוקה היו מביאים פדיון נפש למורינו הרב והיו נפדים וניצולים מהצרה ויוצאים ממוות לחיים, ועל כן בשנים האחרונות מאז שנאסר עלינו ליתן למורינו הרב פדיונות בעו"ה להציל נפשותינו לא נמתקו הגזרות הנוראות ונפטרו גדולים וצדיקים ועוללים שלא חטאו מהקהילה הק' [וכן אמר מורינו הרב].

מורינו הרב אמר מספר פעמים שצדקה להוצאות ספריו והפצתם נחשבת ממש כפדיון לתוך ידיו הקדושות.

על כן נתחזק להשתתף בהוצאת ספריו הקדושים והפצתם להגדיל ולפאר שם רבינו הקדוש בעולם ובזכות זה ננצל מכל רע.

בשנים האחרונות פתחנו ב**שביבי אור** כולל לכתיבת כל שיעורי מורינו הרב והדפסתם במחיר הקרן, למען לא יאבד שום דיבור קדוש, והכל בצורה מפוארת עם ביאורים ומראי מקומות ועוד הרבה מעלות חדשות, חלקים גדולים מהספרים הוגהו על ידי מורינו הרב בעצמו, בכולל עמלים על התמלול הכתיבה ההגהה העריכה הביאור והניקוד עשרות אברכים תלמידי חכמים, עד כה יצאו לאור 8 ספרים **שנמכרו במחיר הקרן**.

וכעת אנו עומדים לפני הדפסת 7 ספרים, חדשים של מורינו הרב, 3 של תשפ"ג ו-3 של שנת תשפ"ב הכוללים שיעורים תפילות מאמרים ומכתבים, ותשע"ו חלק שלישי. ועוד היד נטויה, וכעת בשלבי עריכה שונים ובכתיבה עוד מספר ספרים, כמובן שההיקף האדיר של הפעילות עולה עשרות אלפי שקלים בחודש, ואנו נמצאים בחובות גדולים.

יחד נוציא הספרים הקדושים לאור וננצל מכל פגע רע.

מורינו הרב הבטיח שמי שיתמוך ב'קרן שביבי אור' יזכה:

לראות את משיח בן דוד פנים אל פנים

להשתתפות בהדפסת והפצת הספרים הקדושים:

058-3289-318